

POLYTEKKARI

TEKNILLISEN KORKEAKOULUN OPISKELIJOIDEN PÄÄ-ÄÄNENKANNATTAJA

TKY / OTANIEMI

NRO 8/2007

MEDIA 2.0

Syrjäyttääkö uusi media-
kuluttajuus television? s.8-9

TEKNILLISEN KORKEAKOULUN YLIOPIPILASKUNTA

Helsinki - Ulaanbaatar

Mongolia tunnetaan Tsingis Khanista ja paimentolaiselämäntavasta. Joku on ehkä joskus kuullut maan kommunistisesta historiasta, mutta vielä useammin maan naapureista Venäjä ja Kiina. Olen Suomen ylioppilaskuntien liitto SYL:n Kehitysyhteistyöasian neuvottelukunnan (KENKKU) jäsenenä etuoikeutettu, sillä olen oppinut maasta muutakin.

Yhteistyö SYL:n ja mongolialaisen kansalaisjärjestön IEC:n kanssa käynnistyi toissa syksynä, kun SYL alkoi etsiä uutta järjestökaveria jostain kehitysmaasta. Ylioppilaat ympäri Suomen ovat lahjoittaneet sen verran rahaa (rasti ruutuun kouluun ilmoitautumislomakkeessa) kehitysyhteistyössä käytettäväksi, että uuden hankkeen perustaminen oli mahdollista ja tarkoituksenmukaista.

Kehitysyhteistyön Palvelukeskuksen (Kepa) avulla löysimme Mongoliasta järjestön nimeltään IEC (Information, Education and Communication centre). Järjestö on useiden vuosien ajan pyörittänyt Kiertävät kirjastot ja koulutuskeskukset -hanketta, jossa kirjastojuurtat (huovasta tehdyt paimentolaisteltat) kiertelivät kolmessa maan 21 maakunnasta - vähän kuin kirjastoautot täällä Suomessa. Kirjastojuur-

tille on tilausta, sillä maakuntien kirjasto- ja ammattikoulutuspalvelujen määrä ja laatu ovat romahtaneet samalla kommunismin kanssa. Lisäksi Mongolia on maailman harvaanastuin maa. Leiripaikkaa usein vaihtavan nomadiväestön tavoittamiseksi tämä on tehokas tapa toimia.

Olimme aktiivisessa sähköpostiyhteistyössä IEC:n puheenjohtajaan sekä muutamaan kansalaisjärjestöön, jotka ovat tehneet järjestön kanssa yhteistyötä. Tutustuimme maan historiaan, yhteiskuntajärjestelmään ja kulttuuriin. IEC:n hanke tuntui hyvältä useasta syystä. Järjestö vakuutti aktiivisuudellaan ja sen toiminta lähtee paikallisten tarpeista. Koulutushankkeet sinänsä ovat olleet SYL:n alaa. Päätimme hakea ulkoasiainministeriöltä tukea, jota ministeriö myöntää kehitysyhteistyöhankkeiden suunnitteluun. Viime vuoden toukokuussa kolme KENKKUlaista hankki viisumit, venäjän kielen sanakirjat ja lähti reissuun.

Matkalla opittiin kaikenlaista. Päästiin seuraamaan, miten IEC:n kurssilla tehdään maidosta esim. voita ja jogurttia. Näitä myymällä paikalliset tienaaavat lisätuloja. Ymmärrettiin, että maanviljely Mongoliassa on vielä lasten kengissä myös siksi, että maan äärimmäinen mannerilmasto tekee

hommasta haasteellista. Matkalaiset ihailivat asianmukaisesti komeita nauriita, joita haettiin maakellarista. Nauriit, perunat ja porkkanat lisäävät merkittävästi ruokaturvallisuutta ja monipuolistavat ruokavaliota, joka koostuu lihasta, maidosta ja vädästä.

SYL:lle oltiin löydetty yhteistyökumppani - toimiva järjestö ja mahtavat ihmiset sen johdossa. Suomessa KENKKU teki lopullisen hankesuunnitelman liitteineen ja täytti ulkoasiainministeriön rahaa-anomuslomakkeen kansalaisjärjestön kehitysyhteistyölle. Kokenut kehitysoimija SYL sai vakuutettua ministeriön virkamiehet hankkeen järkevyydestä. Seuraavan kolmen vuoden aikana kirjastojuurttien määrä tullaan kaksinkertaistamaan, kirjavalkoimaa monipuolistamaan sekä palkkaamaan lisää kirjastohenkilökuntaa. Kirjastojen koulutustoimintaa laajennetaan kursseihin, joissa opetetaan muun muassa vihannesten viljelyä, ompelua, rakennustiilien valmistusta, tilkkutöitä, pienrytityyskoulutusta kuten kirjanpitoa ja markkinointia sekä yhteiskuntataitoja.

Sini Numminen
TKY:n edustaja KENKKUssa

Lähde mukaan KENKKUun lukuvuodelle 2007-2008

SYL:n hallitus muodostaa uuden Kehitysyhteistyöasian neuvottelukunnan (KENKKU) nykyisen Kenkun toimikauden päättyessä elokuun lopussa. Valittavan Kenkun toimikausi on syyskuusta elokuun loppuun. Kenkun tehtävänä on toimia SYL:n hallituksen neuvonantajana kehitysyhteistyökysymyksissä ja hallinnoida hankkeita yhdessä kehitysyhteistyökoordinaattorin kanssa. Kenkun pääasialliset toimintasektorit ovat ammattikouluhanke Sambiassa, kiertävä kirjasto ja -koulutushanke hanke Mongoliassa sekä SYL:n kehitysyhteistyötiedotus.

Edellytämme KENKKUlaisilta valmiutta aktiiviseen sitoutumiseen vaatimaan ja aikaa vievään tehtävään sekä luonnollisesti yhteistyötaitoja, innostuneisuutta ja ideointikykyä. Arvostamme aikaisempaa kokemusta kehitysyhteistyöhankkeiden tai muiden kehityskaakysymysten parissa.

Lisätietoja ja vapaamuotoiset hakemukset 14.5. mennessä Ilo-na Mäkiselle, ilona.makinen@tky.f

Jos ei heilaa helluntaina, niin ainakin kukkaron puolesta on koko kesä aikaa.

FEVER

su-to olut (0,4) ja sidu (0,3) koko illan ajan ainoastaan 1€

Tietenkään juuri helluntaina (16.5.) tämä tarjous ei ole voimassa, silloin on niin paljon pelissä, että siitä maksaa kyllä hymyssä suin täyden hinnan. Ei ku kimppuun, me pidetään peukkuja.

FEVER BAR&CLUB, ANNANKATU 32, WWW.FEVER.FI

You must be kidding

POLYTEEKKARI - POLYTEKAREN

PÄÄKIRJOITUS 9.5.2007

Hyvä koulu ei ole vain oppilaitos

VAPPU PÄÄTETTIIN JÄRJESTÄÄ tänäkin vuonna ja teekkarien suurin vuosittainen juhla on taas onnellisesti takanapäin. Tällä kertaa vain vapun perinteiden järjestäminen oli oikeasti hetken vaakalaudalla.

Erityisesti ensimmäistä teekkarivappuaan viettävälle juhlan ehdoton kohokohta on teekkarilakin vastaanottaminen yliopiston näyttävimmällä paikalla, päärakenuksen amfiteatterilla vappuaaton aamuna.

Tänä vappuna TKK:n hallintosiiven korjaustyömaa esti amfin käyttämisen lakituksessa. Onneksi teekkariyhteisö ei koskaan jää neuvottomaksi hankaluuksien edessä, vaan kuten niin monta kertaa aikaisemminkin löytyi tarpeellinen yhteishenki ja tahto hyvän vaihtoehdoisen ratkaisun löytämiseksi.

Talkootyönä Alvarin aukiolle rakennettu väliaikainen lakituslava toimi hienosti tehtävässään ja lisäksi tarjosi keskikohdan koko vapunalusviikon tapahtumille ja yksinkertaisesti rennolle yhdessäololle. Vapun pelastaminen ei olisi onnistunut jolleivät teekkarit olisi jälleen kerran tempaisseet yhdessä perinteilleen uskollisesti hanketta kasaan.

JUURI TÄLLAINEN YHTEISTYÖN, ahkeruuden ja kekseliäisyyden yhdistäminen tekee teekkariyhteisöstä niin ainutlaatuisen ja arvokkaan opiskelijajoukon, jolla on syytä olla ylpeä perinteistään. Onpa koko teekkarikylä aikoinaan rakennettu suurelta osin talkoiden voimalla.

Yliopistolla on myös syytä olla ylpeä opiskelijoistaan ja niin se myös julkisuudessa ilmaisee olevansa. Katsokaa vaikka TKK:n opiskelijarekrytointia, keskeisessä asemassa on teekkariyhteisön, perinteiden, tempusten, jäynien, talkoiden ja myös teekkarivapun esittely positiivisessa hengessä. TKK:lla kyllä ymmärretään asian markkinointiarvo.

Siksi on ihmeellistä, että tuen saaminen korkeakoululta Otaniemen opiskelijayhteisön hankkeille on usein suuren työn takana. Luulisi että korkeakoululla riemu-mielin katseltaisiin – ehkä jopa osallistuttaisiin – kun opiskelijayhteisö oma-aloitteisesti ylläpitää yhteishenkeä, korkeaa motivaatiota ja positiivista ilmapiiriä. Näin ei kuitenkaan aina ole.

OTETAANPA ESIMERKIKSI NYT rakennettu lakituskoroke. Teekkariyhteisössä on vuosikymmenien kokemus yhteisistä rakennushankkeista, joten idean saatua alkusysäyksen suunnitelmat etenivät mainiosti. Arkkitehtiopiskelijat suunnittelivat valmiista tarkoitusta varten tehdyistä elementeistä lavan, jonka pystyttäminen tehtäisiin opiskelijavoimin. Jonkin verran rahaa tarvittaisiin, mutta sitä vartenhan teekkarit myyvät vappulehtiä.

Kaikki sujui hyvin, kunnes TKK:lta kysyttiin kantaa: ei käy. Lobbaamisella lavalle lopulta heltisi lupa, mutta peruskielteinen asennoituminen herättää kysymyksen miksei opiskelijoiden aktiivisuutta ja omatoimista koulun hengen ylläpitoa pidetä lähtökohtaisesti suvaittavana tai jopa tuen arvoisena asiana? Kyse ei ole vain lavasta, myös monia muita hankkeita kohtaan on koululla ollut alun alkaen kielteinen suhtautuminen.

TOISINKIN VOISI OLLA. Tampereen teknillisessä yliopistossa tilanne on hyvin erilainen. Koulu antaa hana-kasti avoimen tukensa ylioppilaskunnassa kehkeytyville ideoille ja hankkeille. Muutenkin opiskelijoiden hyvinvointia tuetaan aivan erilailla. Esimerkiksi opiskelijayhdistykset saavat toimia koulun tiloissa ja niihin on pääsy myös työajan ulkopuolella.

Asian parantamisessa suuri vastuu lankeaa *alma materimme* lisäksi ylioppilaskunnallemme. Hyvän keskuste-

luyhteyden ylläpitäminen koulun kanssa on ensiarvoisen tärkeää, jotta yhteisön kehittäminen voi jatkua. Ylioppilaskunnan johdon pitää huolehtia siitä, että opiskelijoiden ääni kuullaan TKK:lla.

Pekka Tuominen

Elämä on liikettä.

www.upm-kymmene.com

POLYTEEKKARI - POLYTEKAREN

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan lehti

Ensimmäinen numero ilmestyi 18. helmikuuta 2002.

Painosmäärä: 5000 kpl
Painopaikka: Riihimäen kirjapaino, Riihimäki
ISSN 1459-0816

Verkkolehti
www.polyteekkari.fi

Päätoimittaja
Johanna Mitjonen

Toimittajat
Tuomas Kangasniemi
Pekka Tuominen
Annu Nieminen
Ulkoasu ja taitto
Kalle Kempainen
Yhteystiedot
etunimi.sukunimi@polyteekkari.fi

Ilmoitusmyynti
Kaikkien ylioppilaskuntien laajuiset kampanjat:
Pirunryrki Oy (02)2331 030,

www.pirunryrki.fi

Paikallinen mainosmyynti ja tekniikan alan yritykset:
RC kustannus Oy, yhteyspäälikkö Karel Christensen 044-575 1000, karel.christensen@opiskelijamediat.fi
TKK:n ja TKY:n yhdistysten mainokset toimituksen kautta.

Mediakortti
www.polyteekkari.fi/mediakortti

Yhteystiedot

Polyteekkari, Jämeräntaival 7 A, 02150 Espoo
toimitus@polyteekkari.fi, (09) 468 3307
Jakelu
Ota-Karjut, jakeluväapeli Juho Rutila, jorutila@cc.hut.fi

Kansi Kalle Kempainen
Polyteekkarin seuraavun numeron ilmestyy 16.5.2007. Aineisto toimitukseen 23.5.2007 mennessä.

Sisällysluettelo

5 Littu lensi taas korkeuksiin

Vuodesta 1975 Littu on lähetetty Wappuriehajulituksen yhteydessä liitelemään. Päämääränä on ollut saattaa posti avaruuteen saakka, mutta useammin litteän pullon on löytänyt joku Sisä-Suomessa. Onpahan pullo kertaalleen pudonnut jo jonkun onnekkaan vapunjuhlijän syliin Otakaarella.

7 Polyteekkarin äitienpäivähaastattelu

Teekkariäiti Susanna Nieminen muistuttaa, että tulevien diplomi-insinöörien kannatta rakentaa alusta lähtien kokonaista elämää, eikä vain juosta haastavan työn perässä.

8 Uudenlainen mediakuluttajuus on täällä

Perinteisesti televisiota on katsottu osana suurempaa yhteisöä. Nykyaikaisen teknologian myötä on mahdollistunut myös toisenlainen tapa. Jokainen katsoja voi muokata itselleen sopivan ohjelmatarjonnan maksullisten kanavapakettien, nettitelevision ja tallentavien digi- ja dvd-laitteiden avulla.

11 Tyttökin voi otaantua

Inna Pirkanniemelle tapahtui se mistä niin monet psykologit otanimmeläisiä varoittelevat.

12 Väikkärintekijä lähti lomalle

Mitä tapahtuu kun väitöskirjantekijä vaihtaa maata ja ottaa neljän kuukauden totaalisen irtioton väitöskirjasta? Voihan Vee jatkua taas syksyllä, jolloin selviää mitä hyvää kenguruuden kanssa seurustelusta seurasi väitöskirjalle.

Historian suurmiehiä

ELOKUVA ON KEKSINTÖ

VAILLA TULEVAISUUTTA.

Louis Lumiere,
elokuvan keksijä.

TUOMINEN vs. LUOMINEN

Tuomaksen löytämässä Nature-lehden artikkelissa heti aluksi todetaan: "Moderni geneetiikka on näyttävästi vahvistanut, että [...] simpanssi ja kääpiösimpanssi ovat lähimmät elävät sukulaisemme". Niinpä. Artikkelista toisetaan lajen geneettisen eron olevan 2-3 %, josta jo olimmekin yhtä mieltä.

Ehkä Tuomas sekoittaa geenien ja yksittäisten emäsparien erot keskenään. Ensimmäisiä tietysti havaitaan vähemmän yksinkertaisesti siksi, että yksi geeni koostuu lukuisista emäspareista aivan kuten lause koostuu kirjaimista. Kuten jo viimeksi osoitin, ero ei ole suurempi kuin mutaatiofrekvenssin nojalla voisi odottaa.

Tuomas kaipaa täydellistä fossiilistoa, jossa voisi seurata elämän kehitystä askel askeleelta. Valitettavasti vain fossiloituminen on äärimmäisen harvinainen tapahtuma, joten meillä on vain erittäin katkonainen arkisto elämän historiasta käytettävissämme. Mutta miten kaikki oudot muinaiseliöt ovat kallioon joutuneet? Tekikö luoja harjoituskiirroksia pitkin vuosimiljoonia? Onko tyrannosaurus konseptieläin?

Elämän kehitys on jättänyt jälkensä kaikkialle ympärillemme. Katsokaa TTK:n pääarakennuksen kivilattiaa, ja voitte siellä täällä erottaa muinaisten merieläinten fossiileja. Jokavuotinen flunssa on myös evoluution tuotos, muutenhan immuunijärjestelmämme

olisi jo tottunut siihen. Synkempi muistutus kehityksestä on lääkeresistenttien bakteerikantojen syntyminen. Evoluutio on luonnonilmiö, jokayhä muovaa maailmaa joka päivä, joka paikassa minne elämä vain on tiensä löytänyt.

Pekka Tuominen

Wappunaamat

30.4. WAPPURIEHAN JULISTUS.

Klo. 14.30

Prinsessat

Saako teitä kuvata?

Joo.

Oletteko prinsessoja, kun teillä on kruunut?

Joo. (Tirskuntaa.)

30.4. MANTAN LAKITUS.

Klo. 17.30

Helena

Miltä Mantaan lakitus lavalta katsoen näytti?

Ihan uusi perspektiivi katsoella lakitusta, iso kiitos ja halaus järkkäreille tästä elämäksestä. Nosturista näki koko spektaakkelin kokonaisuudessaan!

Jännittikö kestääkö lava?

Lavan heiluessa hiukan heikotti, mutta enemmän jännitin hallituksen puolesta, kun he liitelivät kolme kertaa korkeammalla. Taisi muuten jännittää niitäkin.

1.5. ULLANLINNANMÄKI.

Klo. 12.50

Johannes

Näytätpä sinä pirteältä. Mikä on tämän wappusi teema?

Alkoholittomuus. Tein kerran humalassa lupauksen, etten juo koko armeija-aikanani.

Et siis kontribuoi teekkareiden kääniäliö-maineeseen, hyvä! Mikä on ollut toistaiseksi wapun kohokohta?

Eternalin Erectionin keikka oli mahtava! Kaikki hyppivät ja heiluttivat käsiään.

3.5. KYLÄN SIIVOUSPÄIVÄ.

Klo. 17.50

Jenni

Mitä mieltä olet kylän siisteystasosta?

No, voisihan se parempikin olla, etenkin roskakatokset ovat sotkuisia.

Mikä sai sinut mukaan kylän siivouspäivään?

Olen muuttanut kylään vasta vähän aikaa sitten, joten tämä on ensimmäinen kerta kun olen mukana. Minusta on hyvä, että tällaisia järjestetään. Voisi vaan olla enemmän osanottajia.

Annu Nieminen ja Johanna Mitjonen

JELTSININ PARADOKSI

Teekkarit laskeuvat taivaalta.

Teekkarit lakittivat Mantan

JÄLLEEN KYMMENET tuhannet tulivat seuraamaan, kun Manta sai lakkinsa 30.4. Vaikka nosturi ei saanut savusaunaa nousemaan, suoriutuvat teekkarit mainiosti vuoden 2007 lakituksesta.

Mantan eli Havis Amandan patsaan lakittamisella on pitkät perinteet. Kansatieteen opiskelija **Ulla Koistinen** tekee parhaillaan pro seminaari-työtään patsaan lakituksesta yhteistyössä Helsingin kaupungin taidemuseon kanssa.

Koistinen kertoo, että ensimmäistä kertaa lakitus on

tapahtunut mahdollisesti jo vuonna 1909, mutta viimeistään heti 1920-luvun alussa, minkä todistaa kirjoitus *Ylioppilaslehdessä* vuodelta 1925. Kertomuksen mukaan vuonna 1909 Mantan olisi lakittanut Kaivohuoneella maisteri **K.W. Hopun** johdolla juhlinut seurue, joka ylioppilaskin lisäksi kietoi neidolle pöytäliinan paidaksi.

KOISTINEN TUUMII, että juuri Mantan valikoitumiseen lakitettavaksi lienee vaikuttanut alastoman nuoren

naisen figuuri, koska ylioppilaat olivat vuosisadan alussa lähes poikkeuksetta nuoria miehiä.

Lisäksi merkitystä lienee ollut patsaan otollisella sijainnilla ja sillä seikalla, että Mantan suihkulähteen käynnistäminen on merkinnyt helsinkiläisille kevään tuloa. Viisikymmentäluvulle saakka vappupäivästä alkoi ylioppilailla kesäpäähineen, valkolakin, jokapäiväinen käyttö. Nykyään tapa eläkin modernisoituneena vain teekkariden keskuudessa. Vappu-

na teekkari asettaa lakin päähänsä ja käyttää sitä juhliksaan aina syksyn Lakinlaskiais-bileisiin saakka.

”Sitä, miksi Mantan lakituksesta on tullut niin suosittu juhlaperinne muidenkin kuin ylioppilaiden keskuudessa, on vaikea sanoa”, Koistinen jatkaa. ”Varmaankin siihen on vaikuttanut juuri Havis Amandan patsaan suuri suosio helsinkiläisten keskuudessa: Manta on monesti äänestetty Helsingin suosituimmaksi veistokseksi.”

Johanna Mitjonen

Puufuksit voittivat lakit ensimmäisinä

WAPPUAATON AAMUNA maata peitti yönvahva routakuori, lämpötila flirttaili nollan kanssa ja koillistuuli vihloi kuin Jäämerellä. Vain opiskelijat olivat niin rämäpäisiä, että olivat viettäneet yön ja aamun vapaaehtoisesti ulkona.

Hieman puoli kahdeksan jälkeen Alvarin aukiolle alkoi kokoontua joukoittain Teknillisen korkeakoulun fukseja. Saattueina kiltä kerrallaan kulkenet fuksit olivat tulossa kuulemaan vuoden 2007 yöjälän tuloksia ja saamaan kainaloonsa monien kauan kaipaaman teekkarilakin.

Toverihengen ja pienen humalan hurmiossa kuultiin myös lennokkaita iskulauseita. ”Hyvä *SIK*, syvä hik”, huusivat valkoisiin pukeutuneet sähköinsinöörit; ”Pissaa ja kakkaa, Raksa ei lakkaa”, sanoivat syvänsinisiet.

Remontin vuoksi lakkeja ei voitu luovuttaa tänä vuonna perinteisesti Amfilta, vaan Alvarin nurmella oli sitä varten väliaikainen teline. ”Saatte sen nyt hipe-

loitäväksi, ette vielä päähän pantavaksi”, pian työnsä päättävä TKY:n fuksimajuri **Tuomas Kontro** julisti kunniakorkeelta.

Ensimmäisinä teekkarilakkinsa saivat hakea yöjälän villit voittajat, *Puunjalostajakilta*. Seuraaviksi sinnittelivät sähköinsinöörit ja kolmansiksi *Kemistikilta*. Jälän mestarit saivat myös painaa lakit kilvan tällä kertaa hävinneiden tietokilataisten päähän.

PUUFUKSIT TUULETTIVAT voittonsa jälkeen tyytyväisinä. ”Tätä hetkeä, jona saan teekkarilakin, olen odottanut oikeastaan useammankin vuoden!” hehkutti joukkueen lipunkantaja **Ilkka Savilampi**. ”Olen hakenut tänne aiemminkin, mutta vasta viime syksynä pääsin.”

Menestyksen reseptinä puumies piti heidän kiltansa yhteishenkeä. ”Meillä henki on varmaan paras. Näki sen eilen illalla speksissäkin. Sillä se voitto tuli”, hän sanoi.

Häviäjien harmista Savilampi ei halunnut ilkkua. ”Tikistä minulla ei ole sanottavaa, joten taidanpa jättää kysymyksen väliin. Mutta Täffän tappiota olisin odottanut, sen voin sanoa”, hän hymyili

teekkarimaisesti.

Lipunkantaja uumoili wapun viettämisen jatkuvan osapuilleen samalla seurueella. ”Fuksikapteenin mereen heitto on vielä, ja sitten ohjelma loppuu. Luulen silti, että illallakin ollaan aika pitkälti tällä porukalla.”

Tuomas Kangasniemi

LYHYESTI

Mitä ihmettä?

Teekkarikulttuurista
salonkikelpoista

TÄMÄN VUODEN ÄPYN julkistus loksautti monia leukoja, eikä pelkästään siksi että perinteistä poiketen myyjälahjoja ei salailtu viime hetkille asti. Laulikkikin paljastettiin kesken Äpy-gaalan kuin puolivahingossa esittelyvideoissa.

Suurempi ihmetyksen aihe oli, että Äpy näytti enemmän design-kaupasta ostetulta meikkipussilta kuin teekkarilehdeltä. Eikös tämän pitänyt olla se kakka- ja pissajutuilla täytetty vappulehti?

Laulikki kyllä lohdutti juhkakansaa jo gaalassa siteeraamalla julkaisusta vitsiä ”mahavaivaisten olympialaiset päättyivät 110 metrin raitoihin”, mutta Äpyn vastaanotto näyttää olleen tänä vuonna poikkeuksellisen positiivinen juuri ulkoasunsa vuoksi, eikä siitä huolimatta.

Paitsi että tuote myi tänä vuonna mainiosti, sai Äpy teekkarijulkaisuille poikkeuksellista mediahuomiota. Muotoiluun ja sisustukseen erikoistunut *Deko*-lehti havaitsi Äpyn jo huhtikuun 25. päivä.

”Äpy on edelleen yhtä ajan tasalla, hullu ja ennakkoluuloton kuin ennenkin. Onneksi on sentään jotain asioita jotka edelleen pysyvät ennallaan vuodesta toiseen, vaikka tämän vuoden Äpy yllättikin uudella aluevaltauksellaan, nimittäin suomalaisella huippumuotoilulla!”

IMAGE-LEHTI NIMITTI Äpyä ”kevään must-lehdeksi” ja komensi lukijoitaan ostoksille: ”Hanki omasi, niin voit selvittää, onko kyseessä kaikkien aikojen vappupila, huippuyliopiston lupaava pilottihanke vaiko designkuoreen pakattua tuttua teekkarihauskaa.”

Helsingin Sanomat uutisoi Äpyn hieman tavallisuudesta poiketen muotoilu-otsakkeen alla ja julkaisu oli myös huomattu *Fashionfinland.com* -muotiportaalissa. Teekkarilehti oli tänä vappuna poikkeuksellisesti myös myynnissä Iva-na Helsingin ja Artekin myymälöissä. Näköjään teekkarien vappujulkaisu voi olla samalla huippumuotoilua – vitsi sinänsä.

Pekka Tuominen

Kolea sää ei karkottanut juhlijoita

PERINTEINEN WAPPURIEHA JULISTETTIIN Servin mökin katolta vappuaattona. Iltapäivällä kello kahden tienoil-la Smökin ympäristöön kerääntyi tuttuun tapaan paljon nykyisiä ja vanhoja teekkareita. Kalsea sää ei suinkaan pelotellut kaikkia juhlijoita pois, vaikka riehanjulistus keräsi tänä vuonna hitusen normaalia vähemmän kansaa paikalle.

Riehassa jaettiin perinteisesti palkintoja ja tunnustuksia. Tänä vuonna teekkarilakin käyttöoikeus myönnettiin Dipolin vahtimestari **Jalkaselle**. Paikalla ollut vanhempi tieteenharjoittaja jäi kuitenkin kaipaamaan erästä arvonimeä. ”Eikö täällä enää valita vuoden *Mr. Otasäärtä?*”, diplomi-insinööri ihmetteli pettyneenä.

Myös perinteinen *Littu* saatiin 33. kerran lentoon, vaikka sen matka ensin näyttikin katkeavan lyhyeen. Minne heliumpallojen kannattelema pullo tällä kertaa löysi tiensä? Jäämme odottamaan onnekkaan löytäjän yhteydenottoa.

Annu Nieminen

VIRALLINEN TOTUUS

CHRISTIAN PELTONEN
TKY:n hallitus,
Koulutuspoliittiset asiat

TKK:n tiedonkulku on kuin vuotava ämpäri, jota kukaan ei saa kaadettua

Tuntuuko siltä, että kämppiksesi kusee omaan postilaatikkoonsa, tai että kutsua teidän solussanne pidettäviin tuapaantuliaisiin ei tule ilman, että sitä erikseen pyydetään? Opiskelijoiden edunvalvojana tuntuu harmittavan usein siltä, että kyseinen kämppis on TKK:n nimeä kantava rakas yliopistomme.

TKK:lla avoin tiedonkulku ja perusteellinen avoin valmistelu toteutuvat hyvin satunnaisina ajan hetkinä. Salassa tehty puolen vuoden valmistelut ja silmille ennen kesää hyppivät radikaalit ehdotukset ovat useasti eteen tulevia tapahtumia. Olisiko niin vaikeaa ottaa tärkeimmät sidosryhmät mukaan valmisteluun tai edes kertoa suurpiirteisesti, mitä on tulossa?

Avoimuus olisi keskeistä parhaan mahdollisen ratkaisun saavuttamiseksi, ja se vähentäisi ihmisten negatiivisten reaktioiden terävyyttä. Korkeakoulun johdolle voisi olla hyödyksi opiskella hiukan tuotantotalouden peruskursseja, joissa käsitellään muutosvastarintaa.

Salassa tehtävissä valmisteluissa on yksi selkeä ongelma. Tieto vuotaa lähes aina jostain ulos - puutteellisena, valheellisena ja riittämättömänä. Seurauksena saadaan aikaan spekulatiota ja arvailua, joista seuraa huhujen kierre, joka aiheuttaa suunnattoman määrän oikaisun tarvetta kaikille osapuolille. Korkeakoulun johto toivoisi TKK:n olevan murtumaton pato, mutta vuotavaa muoviampparia ei purkalla saa pysymään tiiviinä.

Tiedon jakamatta jättämisellä meitä muistutetaan arjessamme jatkuvasti asemastamme tiedeyhteisön jäsenenä. Lisäksi meitä muistutetaan siitä kuinka me olemme asiakkaita tai tuotteita, ja siitä, kuinka meillä ei ole ymmärrystä asioiden tekemisestä. Opiskelijoilla kun on tapana avautua kaikesta ja nostaa esiin asioita, jotka eivät ole keskeisiä.

Opiskelijat eivät väitetysti myöskään ymmärrä tutkimuksen merkitystä yliopistolle, ja edunvalvonnassa opiskelijat ajattelevat vain omaa etuaan omana opiskeluajan, eivätkä täten ole soveltuvaisia miettimään tulevaisuutta.

Opiskelijoilla riittää intoa, uusia ideoita ja halukkuutta olla tekemässä yliopistomme tulevaisuutta. Edustukset TKK:n työryhmissä, toimikunnissa ja osastoilla ovat keskeisiä osia paremman tulevaisuuden toteutusta. Pöytäkirjoista luettavissa oleva edustus ei kuitenkaan tarkoita vielä mitään, vaan vaaditaan halukkuutta ja mahdollisuuksia vaikuttaa asioihin.

Korkeakoulun toimijat ovat niitä, jotka voivat tarjota käden pimeässä vilkutteleville innokkaille opiskelijoille. Rehtori **Pursula** voisi olla se valo, joka johdattaa opiskelijat huippuyliopistoprojektin toteutuksen ytimeen.

Ylioppilaskunnan ja yliopiston välinen kommunikaatio on hyödyksi molempien osallistuessa siihen aktiivisesti. Tiedon vieminen opiskelijoille ympärillä mylläivistä muutoksista on yliopiston ja ylioppilaskunnan yhteinen suuri haaste siinä missä yliopiston tulevaisuuden tekeminenkin. Vain teoilla on merkitystä, ei tyhjillä lupauksilla tai virallisilla totuuksilla.

Maailman suurin voimalaitos Itaipun pato tuottaisi koko Suomen sähköt

TEKNIIKAN IHMEITÄ

Ihme Itaipun vesivoimalaitos
Rakentamisaika 1975–1984
Pituus 7,7 km
Sähköteho 14 GW
Betonia 12,5 milj. m³
Tekojärvi 1350 km²

KIINAAN RAKENNETAAN parhailaan valtavaa vesivoimalaitosta, joka tunnetaan Kolmen solan padon nimellä. Sen massiiviset rakennustyöt ovat saaneet runsaasti huomiota maailman lehdistössä. Silti valmistuessaan Kolme solaa jää edelleen toiseksi Brasilian ja Paraguayn rajajoen patoavalle Itaipun voimalaitokselle.

Itaipun vuosittainen sähköntuotanto vastaan suurin piirtein koko Suomen kulutusta, joka on 85 TWh. Hyvänä vesivuonna tuotetaan selvästi yli 90 TWh. Padolla katetaankin yli 90 % Paraguayn ja noin 20 % Brasilian sähköntarpeesta.

Kolmen solan padon odotetaan valmistuessaan pääsevän melkein tasoihin tuotannon määrässä – mutta vain melkein, sillä Itaipun sähkötehon odotetaan edelleen kasvavan tehonkorotusten myötä.

Sähköä Itaipussa jauhaa 20 kappaletta 700 MW:n turbiineja. Vertailun vuoksi mainittakoon, että yksikin niistä tuottaisi helposti sähköt koko Helsingille, ja että kunkin turbiinin teho ylittää selvästi esimerkiksi Loviisan ydinvoimalan yhden reaktorin sähkötehon.

Jokainen turbiineista nielaisee täysiteholla käydessään seitsemänsataa tonnia vettä sekunnissa. Patoa ruokki- maan on luotu Paraná-jokeen 170 kilometriä pitkä, pinta-alaltaan Päijännettä suurempi tekojärvi.

IDEA PARANÁN JUOKSUN patoamisesta sai alkunsa 1960-luvulla. Vuon-

na 1966 Brasilian ja Paraguayn ulkoministerit allekirjoittivat sopimuksen soveliaan patoamiskohdan etsimisestä. Vuoteen 1973 mennessä paikka oli löytynyt ja rakentamissopimus solmittiin.

Hankkeen rakennustyöt olivat yhtä suuruusuntaisia kuin tavoitekin. Joki piti ohjata uuteen virtausuomaan työmaan kohdalla vuodesta 1978 alkaen, jotta perustamis- ja rakennustyöt voitaisiin tehdä. Padon pystytykseen kulutettiin yli 12 miljoonaa kuumiota betonia ja tarpeeksi terästä 380 Eiffel-torniin. Korkeimmillaan se kohoakin 196 metriin, joka vastaa 65-kerroksista rakennusta.

Kun järven täyttäminen alkoi 1982, vedenpinta nousi 100 metriä kahden viikon aikana, kunnes lopulta saavutti padon huippukorkeuden. Sähköä jauhettiin ensi kerran 1984 ja täysi laajuus tuotannossa saavutettiin 1991.

PADON RAKENTAMINEN EI sujunut ilman kiistoja. Tekojärven alle jäi lukuisia maatiloja, joiden asukkaiden

täytyi muuttaa ennen järven täyttämistä. Myös ympäristövaikutuksista oltiin huolissaan. Biodiversiteetin ylläpitämiseksi patoaltaan rantoja kiertää suojelualue, vaikka seutu muuten on pääosin maanviljelysalueita.

Ehkä erikoisimman huolen esitti Argentiina, joka vuonna 1979 epäili, että Brasilia voisi avata sotatoimen tulvaporitit hukuttaakseen Buenos Airesin. Siitä lähtien Argentiina otettiin mukaan kolmanneksi osapuoleksi patoa koskevissa sopimuksista.

Monista vaikeuksista ja kolmen sotilasvallankaappauksiakin kärsineen maan kiistoista huolimatta patohanke on osoittautunut erittäin merkittävaksi ja taloudellisesti kannattavaksi uusiutuvan energian lähteeksi Etelä-Amerikassa. Sen tuotannolla vältetään vuosittain kymmenien miljoonien hiilidioksiditonniin päästöjä.

Suomessakin suuri osa vielä valjastamattomasta vesivoimakapasiteetista löytyy rajajoistamme. Ehkä pitäisi ottaa mallia latinoista.

Pekka Tuominen

Jäikö jotain sanomatta Wapusta?

Teekkareilla on vain yksi jumala, Wappu, ja phuksikkiparit ovat hänen profeettansa; älkööt te pitäkö muita jumalia. Tämä kait tekee isohenkilöistä pappeja. Vaihtoehtoisesti voidaan phuksimajuri rinnastaa paaviin ja kipparit kardinaaleiksi. Instituutio isolla I:llä vai kenties elävä perimätieto, valitse omasi: Wappu on vielä voimissaan.

Yrjö-setäkin pelkää kaikkivoipaa Wappua ja yrittää syrjäyttää hänen pyhän päivänsä julistamalla toukokuun ensimmäisen Sokean tottelevaisuuden päiväksi, ja Tila&Turha salpaa kiltahuoneet kauhuissaan.

Vietin ensimmäisen Wapun kolmeen vuoteen ilman haalaria ja melkein ilman lakkia. Haalarittomuus johtui ihan omasta päätöksestä. Tänä vuonna ei perse hionnut ruvelle ja kivekseni olivat mukavan viileät koko vapun läpi, ei tarvinnut tuulettaa kuten eräät.

Pari vuotta sitten Wappupäivänä ärsyynnyin yli kaiken haalarikieltomerkkeihin. Lähes poikkeuksetta jokaisessa merkissä oli myös teekkarilakki. Tänä vuonna en vaivautunut, känniäliöidä voi varsin hyvin ilman haalaria ja lakkia.

Epäilijät hakeutukoon Mökän kerhohuoneelle ensi Wapun aikaan pikkutunneilla. Vähemmän elitististä kuin joillain jatkoilla, mutta tuokaa omat juomanne, sillä tarjoilua ei ole. Pois se meistä haalarittomista teekkareista, sellainen moraaliton alkoholin myyminen verojen ohi.

Lakitta en onneksi joutunut Wappua viettämään, mutta joku yritti senkin aiheuttaa. Ilmeisesti opiskelijakam-

moinen hallintoviranomainen oli päättänyt lukita kiltahuoneemme Wapun aattoiltana. Rakkaan kiltahuoneemme, johon olin viisaana jättänyt lakkini odottamaan tuota toukokuun ensimmäistä sekuntia.

Eipä ainakaan kenellekään meidän killastamme ollut tiedotettu, että huoneemme on oleva Wapun aikaan suljettu opiskelijoilta. En tiedä oliko kyse yksittäisen harmaahaalarin ratkaisusta vaiko koko kouluun vaikuttava linjaus. Kiltahuone on varsinkin kiltaktiiveille pyhä paikka, miksi riistää se meiltä Wappuna? Koomaholiko on niin pelottavaa?

Wapun aiheuttama ylirentoutuminen kostautui kyllä pelkotiloina loppua kohden. Kuusi päivää riitti. Liskot iskivät päiväuniini Wappupäivänä:

Ristinkiltalaiset yrittivät kiittää minut Ulliksella, koska olen ateisti, ja poliisit eivät ymmärtäneet auttaa minua vaikka selitin että olin polttanut heidän Juopuiksi naamiomiansa traktaatin, jossa haukuttiin islamia. En juo enää ikinä ennen seuraavaa kertaa.
Salum Abdul-ahman

KUKA KETÄ HÄ ???

Susanna Nieminen

Kahden teekkaritytön äiti on itsekin teekkari

SUSANNA NIEMINEN on vuoden 1974 fuksi, ja hän työskentelee Otaniemessä tutkimusaluejohtajana KCL:ssä. Susannaa tutuksi ovat tehneet hänen tyttärensä **Meeri** ja **Annu**, joiden teksteissä äiti usein vilahtelee.

Kuinka Wappu sujui?

Aika perinteisissä merkeissä, Wappu alkaa aina Wappuriehan julistuksesta ja sitten vapunpäivänä mennään Ullikselle. Vanhemmiten on käynyt niin, että kerään voimia vappuaaton illan varsinaiseen vapunpäivään. Vähän on syntistä mennä sinne virkeänä ja hyvin nukkuneena.

Olet asunut kotisi putkiremontin takia kuukauden täällä Teekkarikylässä. Miltä meno on vaikuttanut?

Olen oppinut joitakin uusia traditioita ja huomasi, että joitakin on hävinnyt. Uusia olivat esimerkiksi fuksien yöjäynä, josta kävin katso-massa lähtölaukauksen. Elämän painopiste on siirtynyt selvästi kylään. Silloin kun itse opiskelin täällä, Di-poli oli juhlien keskipisteenä.

Miksi itse hakeuduit aikanaan tekniikan alalle?

Olen ollut alavalintani kanssa sukuni musta lammasta; olen humanistisuvusta. Minulla oli ehkä hie-man uhmaa ja kokeilunhalua kat-soa, pärjääkö opinnoissa omilla ai-voilla vai pitääkö olla lahjakkuus.

No, oletko pärjännyt?

Olen, vaikka en ollut matemaat-tinen lahjakkuus koulussa. Kun vaan asiaan paneutuu, niin kyllä siitä työnteolla selviytyy.

Minkälaista teekkarielämä 1970-luvulla sitten oli? Asuitko kylässä?

Kyllä. Olen asunut yhteensä nel-jässä osoitteessa täällä Otaniemes-sä. Aluksi asuin JMT 3:ssa, jos-sa tyttäreni Annu nykyään asuu. Mielestäni Otaniemi oli ihana yh-teisö tulla asumaan. Tämä oli oma kylänsä, täällä tunsin olevansa koto-naan.

En ollut kilta-aktivisti. Otin kyllä osaa rientoihin, mutta en ol-lut toimihenkilönä. Vietin aikaa kaveriporukassa, jossa oli eri osas-toilla opiskelevia.

Opiskelijaelämä oli 70-luvulla huoletonta ja painottui sosiaali-siin suhteisiin. TKK on mieles-täni moniarvoisempi ja monipuo-lisempi nykyään kuin silloin kun itse opiskelin. Silloin vallalla oli enemmän niin sanottu insinööri-putki. Opiskelijat olivat jakkupuku päällä ja salkku kädessä; jo opiske-lu aikana piti näyttää insinööriltä. Semmoinen stereotypia oli silloin vahvempi.

Annu, Susanna ja Meeri maistelevat skumppaa Wappuriehassa

Oliko opiskelu tiukampaa?

Ei, päinvastoin, mitä nyt olen tyttäriltä kuulostellut. Nykyään on pakollisia läsnäoloja, joita ei ennen ollut. Silloin käytiin luennolla, jos ammattiaineesta oli hyvä luennoit-sija.

Myös molemmat tyttäresi ovat valinneet tekniikan alan opin-toalakseen. Miltä se on tuntunut? Olitko yllättynyt?

Ei se mitenkään itsestään selvää ollut. Molemmilla oli ollut toisen-suuntaisia ajatuksia enemmän hu-manistisesta alasta. Kai se infor-maatioverkostot iski molemmil-le niin vahvasti. Annu mietti pit-kään, ettei voi tehdä samoja valin-toja kuin äiti ja sisar.

Minulle ei ollut mitenkään tär-keää se, että he tulevat TKK:lle opiskelemaan, päinvastoin ajatte-lin yhdessä vaiheessa, että voi ol-la kiva, että opinnot olisivat olleet muunsuuntaisia.

Puhutteko paljon töistä ja opin-noista kotona?

Vaikka tyttäreni ovat opiskelleet eri asioita kuin minä, yhteisiä pu-heenaiheita löytyy. Itse kyselen vä-lillä tietokonejärjestelmiin liittyviä juttuja, mutta myös johtamiseen liittyviä asioita.

Täällä TKK:lla puheenaiheeksi nousee usein naisen asema tek-nillisessä koulutuksessa ja tek-niikan alalla. Mitä mieltä sinä olet näistä asioista?

Minusta tuntuu, että naisen ase-

ma täällä on erilainen kuin nais-en asema ylipäättänsä maailmassa. Tiedän, että on aloja, joissa naisen on vaikeaa edetä. Asiat ovat kuiten-kin kymmenessä vuodessa muuttu-neet huikastei.

Mieleen tulee vanha vitsi, että naisinsinööri ei ole koskaan omiensa joukossa: ei naisten joukossa, koska on insinööri, ja miesten joukossa hän on kumma-jainen, koska on nainen. Joskus kokee olevansa erilainen ja muka kärsivänsä siitä, mutta en koe että se olisi päällimmäinen tunne. Monellakaan teknillisellä alalla ei mahdollista katsoa asioita enää niin kapeasti, että siellä olisi tilaa vain miehille.

Minkälaista keskustelu 1970-luvulla näistä asioista oli?

En muista että näistä asioista olisi hirveästi puhuttu.

Olin puunjalostaja sellai-selta vuosikurssilta, jossa oli 40 prosenttia tyttöjä. Se oli poikkeuk-sellista silloin ja joidenkin profien mielestä katastrofi.

Oman pääaineeni profes-sori sanoi, että hän ei pysty taka-maan töitä, vaikka on aina ennen pystynyt niin sanomaan. Nyt hän ei voinut luvata, koska oli niin paljon naisia valmistumassa. Nyt tällaisen sanominen olisi pöyris-tyttävää!

Olet seurannut läheltä nykyis-ten korkeakouluopiskelijoiden elämää. Onko opiskelu muuttu-nut? Ovatko nuoret suorituskes-

keisempiä nykyään?

No on se! En tiedä, koskeeko se vain tyttäriäni, mutta sen perus-teella, mitä olen katsonut, niin ihan selkeästi on. Meillä oli opiskeluai-kana asenne, että kaikki tentit ehtii suorittaa ennen valmistumista.

Nykyään joutuu tekemään töitä paljon enemmän tai sitten se on arvosanametsästystä. Ilma-piiri tulee varmasti ympäröivästä yhteiskunnasta. Minusta on tosi huolestuttavaa, jos ihmiset palavat loppuun jo opiskelu aikana. Tuntuu, että nyt valmistuneet menevät jo täyryä sataa, odotukset ovat kovot, pitää päästä eteenpäin ja saada asemaa.

Mitä haluaisit sanoa 2000-lu-vun teekkarille?

Elämän moninaisuutta kannattaa ajatella. On hyvä että pääsee sellaiseen työyhteisöön jossa viihtyy, mutta kannattaa laittaa paljon painoarvoa sille, että

rakentaa alusta lähtien kokonaista elämää, eikä vain sitä työelämää.

Uskon, että juuri ne, jotka osaavat yhdistää nämä kaksi asiaa, ovat niitä, jotka menestyvät tule-vaisuuden työelämässä. Ne, jotka ovat aina valmiita kaikenlaisiin myönnytyksiin, eivät pärjää.

Tyttäresi ovat kirjoittaneet si-nusta omissa teksteissään: Mee-ri ollessaan Kultaisen tomaatin päätoimittajana ja Annu tääl-lä Polytekkarissa. Miltä se on tuntunut?

Se on tosi hauskaa! Minulla on jonkinlainen imago täällä – mutta no, välillä mietin, että oliko tuokin juttu pakko laittaa tuonne. Ei se varmaan ihan totuudenmukaista kuvaa anna.

Nyt vapun aikana tuli sellainen olo että olen joku käsite, kun ihmiset huutelivat: ”Meerin ja Annun äiti! Tulkaa katsomaan!”.

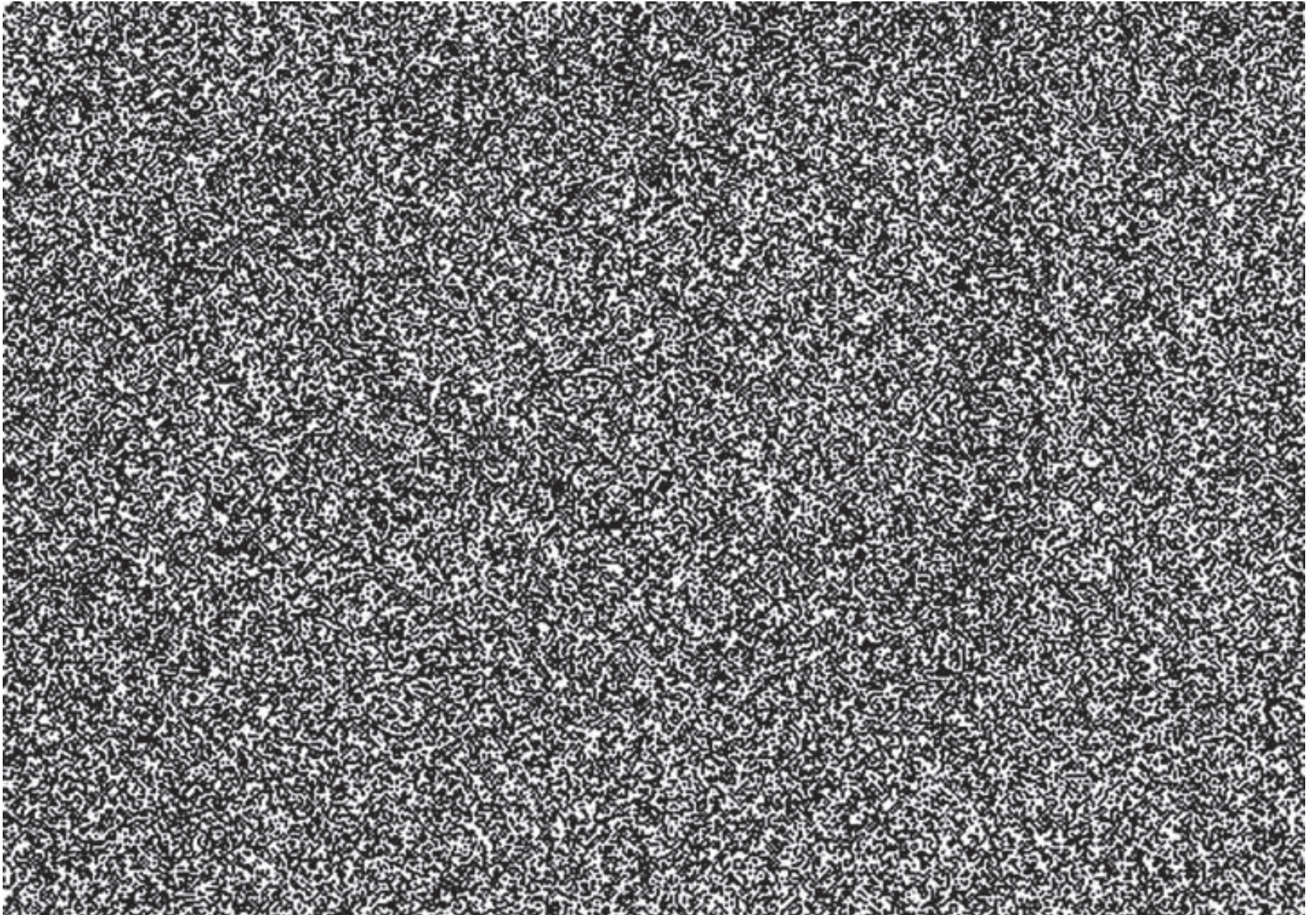
Johanna Mitjonen

Persoonallisuustesti

Onko teekkaripoika mielestäsi hyvä vai kelvollinen vävy-poika? Kelvollinen.

Mikä elokuva kertoo elämästäsi? Joku hidastempoinen ja va-kava, mutta joka sisältäisi kuitenkin ripauksen kreisihuumoria. Kaurismäki-tyyppinen.

Mikä olisi maa, johon haluaisit matkustaa? Intia. En hirveäs-ti hingua mihinkään eksoottiseen maahan kauas pois, koska toi-den takia saan matkustaa. Intia voisi olla kiva, koska minulla on mielikuva maan levollisesta elämänsenteesta, joka olisi kiva kokea.

Media 2.0

Tiedonvälityksen ja median

murroksesta on puhuttu jo

pitkään, mutta mitä sillä

oikeastaan tarkoitetaan?

LAAJAKAISTAYHTEYKSIEN MYÖTÄ perinteisten tiedotusvälineiden rinnalle on nousut ennennäkemätön valikoima erilaisia julkaisukanavia, kuten nettilehtiä, uutisportaaleja, vertaisverkkoja ja nettitelevisiopalveluja. Mediahistoria osoittaa, että innovaatiot aiheuttavat aina jonkinasteista kuohuntaa – uuden keksinnön pelätään korvaavan vanhat ja muuttavan ihmisen elinympäristöä perinpohjaisesti.

Nettisovellusten leviämisessä on kyse kuitenkin enemmän teknologian kehityksestä kuin mediamaiseman totaalaisesta mullistumisesta; verkkomedian rinnalla luetaan edelleen kirjoja ja sanomalehtiä, kuunnellaan radiota, katsotaan televisiota ja käydään elokuvissa. Merkittävää mediakulttuurin muuttumisessa onkin se, että kuluttajilla on nyt melkein rajattomat resurssit tiedon hankkimiseen ja itsensä viihdyttämiseen.

KUN KAIKKEA ON saatavilla, mistä aloittaa? Perinteiset mediat, kuten sanoma- ja aikakauslehdet sekä televisiokanavat, panostavat yhä enemmän myös verkkosisältöihin, mutta netistä löytyy paljon muitakin päteviä julkaisukanavia.

Uutisnälkään saa helpotusta muun muassa

Ampparit- ja *Newsmap*-portaaleista. Ampparissa uutisia voi selailla tuoreuden, lajityypin tai hakusanan perusteella, kansainvälisemmässä Newsmapissa valintaa voi rajata myös maittain.

Uutisia klikkaamalla pääsee alkuperäisen lähteen äärelle: Ampparit käyttää pääasiallisesti kotimaisia tiedotusvälineitä, Newsmap kokoaa tietonsa *Google News*-sivustolta.

Ulkomaisista nettilehdistä ainakin *Wired*, *Slate* ja *Salon.com* ovat katsastamisen arvoisia. Viime vuosikymmenellä aloittaneet amerikkalaislehdet keskittyvät lähinnä Yhdysvaltain politiikkaan, kulttuuriin ja teknologiaan, mutta myös globaalit puheenaiheet saavat kiihdyttävästi palstatilaa.

Wired ilmestyy kuukausittain, Slate ja Salon.com päivittävät sivujaan jatkuvasti. Kaikille kolmelle medialle yhteistä ovat laadukkaat artikkelit, kiinnostavat haastattelut ja kattavat blogikokoelmat.

Kotimaisista vaihtoehtoista kannattaa ehdottomasti tarruttaa *Basso Magazineen*. Rennolla asenteella kasattu julkaisu jatkaa *Posen* jalanjäljissä, ja tarjoaa lukijoilleen ”pöyhkeimmät artikkelit, haastattelut ja tapahtumaportit” kuusi kertaa vuodessa. Maksullisen lehden lisäksi Basso ylläpitää sivuillaan webzineä, jonka selailu ei maksa mitään. Sivulla voi myös kuunnella Bassoradiota, lueskella blogeja ja tehdä löytöjä vaihtopörssissä.

UUDENLAINEN MEDIAKULUTTAJUUS ulottuu myös television käyttöön. Perinteisesti toosaa on katsottu osana suurempaa yhteisöä – seurasipa sitä sitten yksin tai seurassa, taustal-

la on tietoisuus siitä, että moni muukin katsoo juuri tätä ohjelmaa samaan aikaan. Ohjelmista myös puhutaan seuraavana päivänä koulussa ja töissä; katsomalla samoja ohjelmia yksilöt osallistuvat kollektiivisen sosiaalisen todellisuuden tuottamiseen.

Nykyaikaisen teknologian myötä on tullut mahdolliseksi toisenlainen tapa katsoa televisiota. Jokainen katsoja voi muokata itselleen sopivan ohjelmatarjonnan maksullisten kanavapakettien, nettitelevision ja tallentavien digi- ja dvd-laitteiden avulla.

Katsominen on yhä yksilöllisempää, eikä katsojan tarvitse enää juosta hiki päässä kotiin ehtiäkseen katsoa lempisarjaansa – sen voi katsoa silloin kun huvittaa, vaikkapa puhelimen näytöltä matkalla luennolle.

ERÄS KIINNOSTAVIMMISTA virtuaalimedian innovaatioista on ehdottomasti nettitelevisio. Useimmat TV-kanavat tarjoavat sisältöjään maksullisten verkkopalvelun välityksellä, mutta yleistymässä ovat myös käyttäjälle ilmaiset, mainosrahoitteiset ohjelmanvälityspalvelut.

Joost on viime vuodesta toiminnassa ollut vertaisverkkoteknologiaa hyödyntävä televisio-ohjelmien jakelualusta. Skypen ja Kazaan luojien (**Janus Friis** ja **Niklas Zennström**) projekti on vielä kehittelyvaiheessa ja ohjelmien katseluun tarvitaan kutsu toiselta käyttäjältä, mutta Joost vaikuttaa varsin lupaavalta uuden ajan laajakaistatelevisiolta.

Se tarjoaa käyttäjilleen paitsi ohjelmaa, myös erilaisia katsomiseen integroituja vuorovaikuttamisen keinoja, kuten chatti- ja hakupalveluja. Toistaiseksi Joostin kanavatar-

jonta painottuu lähinnä urheiluun, musiikki-videoihin ja elokuviin, ja ohjelmien saatavuus riippuu katsojan sijainnista. Monipuolisempaa tarjontaa lupaillaan kuitenkin lähiaikoina ja sopimuksia on solmittu jo ainakin multimediatyhtiö Viacomin kanssa.

Ezweb TV ja *My Easy TV* ovat streaming-periaatteella toimivia ohjelmantarjoajia. Klikkaamalla kanavapainikkeita pääsee katsomaan, mitä milloinkin on meneillään. Kanavia on tarjolla yllättävä määrä – eri asia tosin on, kuinka suurta osaa niistä jaksaa seurata. Kun Single Malt TV ja Backyard Wrestling alkavat kyllästyttää, voi onneksi siirtyä katsomaan piirrettyjä, uutisia tai elokuvatrailereita.

Kuvan laatu on useimmilla kanavilla *YouTube*-tasoa. Toisaalta käyttö on äärimmäisen helppoa ja vieläpä ilmaista, joten tämänkaltaiset jakelualustat menettelevät ihan mainiosti parempia sovelluksia odotellessa.

BRITITÄISLEHTI *The Business* on jo ehtinyt ennustaa nykymuotoisen television kuolevan seuraavan kymmenen vuoden sisällä; samoilla linjoilla ovat useat uusmediabloggaajat. Epäilemättä yksilöiduille sisältöpalveluille tulee olemaan tulevaisuudessa valtava kysyntä, mutta suurten ikäluokkien Suomessa tuntuu vielä epätodennäköiseltä, että perinteinen televisio tuhoutuisi täydellisesti.

Itse aion ehdottomasti kokeilla on-demand-nettitelevisiopalveluita sitten kun niitä on saatavilla kuluttajaystävällisessä muodossa – siihen asti nurkassani köllöttelee lapsuudenkodista mukaan otettu Toshiba.

Meri Laitinen

Virtuaalimedian pioneerit

OPISKELIJAT OVAT TUNNETUSTI edelläkävijöitä monessa asiassa, niin myös mediakulttuuruksessa. Media- ja viestintäjärjestelmien opiskelija **Hakan**, 24, lopetti television katsomisen noin kolme vuotta sitten, koska kyllästyi järjestelmään menojaan ohjelmien esitysaikataulujen mukaan. Nyt hän lataa sarjoja ja elokuvia vertaisverkkopalvelujen kautta, ja katsoo uutiset tuoreeltaan usealta eri sivustolta.

Turkista Helsingin yliopistossa vaihdossa oleva Hakan arvioi käyttävänsä netissä surffailuun 4–6 tuntia vuorokaudessa. Useimmiten hän vierailee *YouTubessa*, *CNN:n* ja *BBC:n* uutissivustoilla sekä urheilua suorana lähettävillä nettitelevisiokanavilla.

Hakan uskoo nykymuotoisen television katselun, printtimedial ja jopa kirjojen siirtyvän historiaan muutamassa sukupolvessa. ”Kaikki informaatio siirtyy digitaaliseen muotoon, mikä tulee muuttamaan ihmisten elämäntyyliä ja maailmankuvaa perustavanlaatuisesti,” hän arvelee.

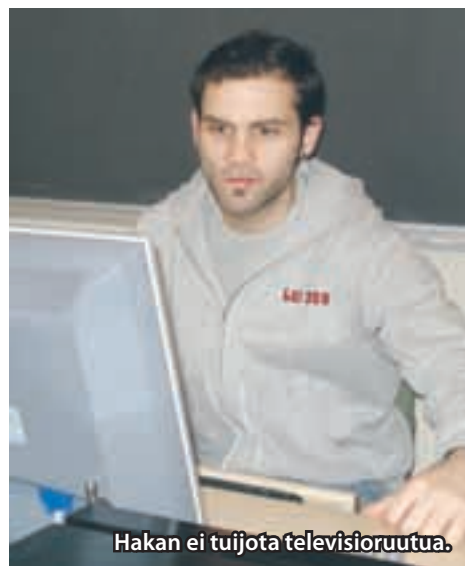
Hakan arvostaa Suomen mittavia panoksia informaatioteknologian kehittämiseen, ja hämmästelee miten helposti netin ääreen pääsee kahviloissa, kouluissa ja useimmissa julkisissa tiloissa. ”Toisaalta väkiluvultaan pienen maan on helppo järjestää tarvittava teknologia ihmisten ulottuville,” hän huomauttaa. Hakan ennustaa Suomen olevan yksi tulevaisuuden kärkinimistä IT-alalla ja uskoo, että verkkosivustojen tuottajat tulevat saamaan yhä suuremman osan mainostajien rahoista.

MATEMATIIKAN OPISKELIJA Niina (nimi muutettu), 22, ei omista televisiota – ja huomaa usein joutuvansa selittelemään päätöstään uusille tuttavuuksille. Muutettuaan omilleen hän huomasi, ettei oikeastaan tarvitse eikä halua TV:tä, koska kannettava tietokone soveltui

sekä tiedonhakuun että ohjelmien ja elokuvien katseluun. Päätökseen vaikuttivat myös tuleva digiaikaan siirtyminen, suolainen tv-lupamaksu sekä orjuuttavat ohjelma-aikataulut.

Televisiottomuuden hyvinä puolina Niina pitää katsomisen joustavuutta ja omavaltaisuutta, huonoina tarjonnan amerikkalaispaineitteenä, useimpien jakelualustojen laittomuutta sekä suorana näytettävän urheilun vähäisyyttä. Enimmäkseen Bit Torrentia, XTVi:ta ja eMulea tiedonsiirtosovelluksinaan käyttävä Niina odottelee innokkaasti myös nopeampaa latausteknologiaa, ja myöntää olevansa hieman kateellinen teekkareille Otakylän sähköisestä vertaisverkosta.

Niina käyttäisi tulevaisuudessa mielellään *Joostin* kaltaisia nettitelevisiopalveluja, mutta ei usko, että televisiosta luovutaan kokonaan. ”Vanhemmat sukupolvet eivät välttämättä pääse mukaan kiihtyvään teknologiakehitykseen, joten myös perinteisille kanaville riittää varmasti katselijoita,” hän pohtii.

Hakan ei tuijota televisioruutua.

Pieni irtiotto näppiksen ääressä

AHKEROITKO PITKIÄ PÄIVIÄ lopputyön tai duuniprojektin kimpussa? Kulkeeko ajatus nihkeästi? Joskus on hyvä suoda aivoille pieni lepohetki ja käydä pistäytymässä hauskoilla sivustoilla. Seuraavat linkit on koottu helpottamaan luomisen tuskaa.

<http://www.salakuunneltua.fi>

Ihmiset puhuvat tyhmiä bussa, kaupapajonossa ja koulun ruokalassa. Erityisesti teinit pääsevät loistamaan älynlahjoillaan, kuten tästä Sauvossa kuullusta keskustelunpätkästä ilmenee:

Tyttö #1: Joo, mä ainakin haluan polttohautauksen.

Tyttö #2: No kui?

Tyttö #1: No mä pelkään ihan älyttömästi sitä elävältä hautaamista.

Tyttö #2: Mut arvaa oisko vähän kauheeta sit herätä siel tuhkauurnassa!

Pisteet myös nasevista otsikoista.

<http://www.city.fi/yhteisot/rippituoli> ja <http://www.city.fi/yhteisot/niksit>

Virtuaalisessa rippituolissa kansakunta tunnustaa häpeällisimmät salaisuutensa, joista useimmat liittyvät jollain tavalla seksiin tai ruumiin eritteisiin (”Näin viime yönä unta, että olin Harry Potter ja työnsin taikasauvan peräreikäni” – Nainen, 17). Niksipalstalla voi puolestaan pyytää apua akuutteihin pulmatilanteisiin: miten valmistaa fisua tai miksi simpukan sisältä kuuluu huminaa. Vastaukset ovat harvoin asiallisia, mutta yleensä sitäkin hauskenpää.

<http://www.angryalien.com>

Näe suosikkielokuvasi uusin silmin! Puolen minuutin mittaisia tiivistelmiä tunnetuista leffoista piirrettyjen kaniens esittämällä. Huvittavista pätkistä kannattaa tsekata ainakin *Brokeback Mountain* ja *Reservoir Dogs*.

<http://www.addictinggames.com>

Valtava määrä hauskoja, väkivaltaisia ja addiktoivia pikkupelejä räplättäväksi, kun pomo ei ole lähettyvillä. Sivuilta löytyy mainioita peruspelejä, kuten Mahjongg ja Ping Pong, mutta myös erikoisempaa ajanvietettä, kuten japanilainen Hide the Fart, jossa yritetään piereskellä bussipysäkillä mahdollisimman huomaamattomasti.

Oma suosikkini on hilpeä *Piss on a Leprechaun*, jossa on tarkoitus sihdata kultainen suihku ohi lenteleviin menninkäisiin osumatta muihin pubissa olijoihin. ”Asparagus eater, ar’ya?”

<http://www.uglyfootballers.com>

Takatukkia, viuhahtelijoita ja rumia jalitusfaneja – kaikki samalla sivustolla! Pelaa jien ja heidän vaimojensa epäsuhtaa voi tarkastella Beauty and the Beast -osiossa, kamalia kuontaloita puolestaan Rogues Galleryssa. Samaisessa galleriassa voi äimistellä myös maailman kummallisimman näköistä erotuomaria (joka on luonnollisesti **Pierluigi Collina**).

<http://www.ratemypoo.com>

Nimi kertoo kaiken tarvittavan. Tätä sivustoja ei kannata avata juuri ennen lounastaukoa.

Tuotekehityskurssi kymmenen vuotta

Kylteri, teekkari ja taikkilainen saman pöydän ääressä

20.4. PIDETYSSÄ Tuotekehitysgaalassa tuotteita tai koneita ei puettu smokkiin tai iltapukuun, vaan tarkoituksena oli esitellä eri alojen opiskelijoiden yhteistyöprojekteja, jotka on tehty TKK:n suojissa.

Gaalan tuotokset valmistuvat koneosaston tuotekehitysprojehti-kurssilla, joka on pyörinyt vuodesta 1997. Joka vuosi tapahtuvat näytellyt ovat olleet siitä asti mukana. Vararehtori **Kalevi Ekman** sanoo, että joka vuosi projektiin tulee uusia kuvioita. Esimerkiksi toissa vuonna gaala pidettiin Taide-teollisen korkeakoulun LUME-keskuksessa.

Tänä vuonna kaikkiaan 12 projektissa on ollut mukana yli sata opiskelijaa, joista runsaat 20 ulkomailta. Opiskelijoita oli mukana TKK:n, TaiK:in ja HKKK:n lisäksi muunmuassa Yhdysvaltain MIT:sta, Rhode Island School of Designista,

Ruotsin KTH:sta Tanskan DTU:sta ja Tallinna Tehnikaülikoolista.

Parhaat tuotekehityssov-

vellukset tulevat aikanaan kaupalliseen käyttöön. Kunkin projektin budjetti on 10 000 euroa, joka katetaan yh-

teistyöyritysten maksamilla projektimaksuilla.

Tuotekehityskurssin parhaita saavutuksia viime vuosilta ovat olleet: komposiittirakenteinen katapultti (opiskelijoiden maailmanmestaruus 2003), superabsorbenttisuoja terrorismia ja pommeja vastaan (2004), mobiili palontutkintasimulaattori Mopsi (Vuoden Projektiteko kunniamaininta 2005) ja älykäs baaripöytä (2006). Projektien aiheet vaihtelevatkin runsaasti. Yhteistä kaikille hankkeille on se, että ne koostuvat eri alojen opiskelijoista: mukana on teekkareita, kyltereitä sekä taikkilaisia.

OPISKELIJAYHTEISTYÖN lisäksi keskeistä Tuotekehitysgaalassa on toiminta yritysten kanssa. ”Koko projektihan perustuu täysin yhteistyöhön firmojen kanssa. Olemme kymmenessä vuodessa käyttäneet yli miljoona euroa yritysten rahaa kurssin pyörittämiseen,” Ekman sanoo.

Hän kuitenkin lisää, että yhtiötkin ovat hyötynneet: on tehty hyödyllisiä tutkimustuloksia, prototyyppisiä ja keksintöjä. Myös kosolti työntekijöitä tai diplomityöläisiä on löytynyt, yritykset ovat saaneet tunnettavuutta ja paljon uusia ajatuksia on syntynyt.

UUSIN IDEA ON rakentaa tulevaisuuden tuotekehityslaboratorio, jonka tarkoituksena ei ole yhtään sen vaatimattomampi kuin maailman parhaiden tuote-

kehittäjien kouluttaminen. ”Tässä tutkimusyhteisössä kaikki eivät suinkaan ole insinöörejä, vaan laboratoriomme tulee olemaan tieteidenvälisyyden pesä,” Ekman hehkuttaa.

”Tämä FLPD-laboratorio, *future lab of product design*, muodostaa itse asiassa kovan tukijalan TKK:n, Taikin ja HSE:n yhteistyölle, tulee huippuyliopisto tai ei.” Ekman sanookin, että yhteistyö on välttämätöntä kaikissa tapauksissa. Hän näkee myös Helsingin yliopiston olevan tulevaisuudessa voimakkaasti mukana kuvioissa.

Ekman on innostunut FLPD-ympäristöstä, koska siellä on mahdollista, että tulevat yritysten tuotekehittäjät, yliopistojen tutkijat sekä nuoremmat ja vanhemmat opiskelijat kohtaavat ja saavat yhteisiä projekteja aikaan. ”Tästä tulee kehittyessään sellainen juttu, että maailmassa ei ole ennen nähty!”

TÄNÄ VUONNA tuotekehityshankkeessa mukana oleva **Jussi Hyvärinen** kertoo, että kipinä kurssille lähtemiseen tapahtui edellisen kesän Murjottelu-projektin myötä. ”Olin töissä sponsoriyrityksessämme Sintrolissa ja sieltä kyseistä projektia lähdettiin viemään eteenpäin”.

Hyvärisen mielestä murjottelu on parasta harjoittelukokemusta mitä hänen omalla alallaan pystyy samaan. ”Yhteistyö teollisen muotoilijan kanssa oli kivaa,

opettavaista ja projektimme oli haastava. Saimme paljon vastuuta, ja palkitsevinta oli nähdä tuotteen syntyminen. Se lähti vain muutamasta summittaisesta viivasta paperilla ja päättyi toiminnalliseksi prototyyppiksi, minkälaista ei ole muualla maailmassa. Parasta oli vapaus olla luova ja mahdollisuus luoda itse projektisuunnitelma, jolla tuotekehitystä lähdettiin läpiviemään.

Hyvärinen toimii projektipäälikkönä omassa ryhmässään. Ryhmän *Dumo*-nimisen projektin tarkoituksena oli kehittää mittari, joka kykenee havaitsemaan pölytason muutoksia vapaassa ilmatilassa. Tämä pölyanturi perustuu tribosähköiseen ilmiöön, joka käytännössä tarkoittaa pölyhiukkasen sähkövarauksen mittaamista.

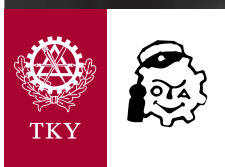
Aiheen valintaan vaikutti muun muassa se, että pölystä on tullut kasvava ongelma teollisuudessa. Nykyaikaisen tuotannon puhtauskriteerit asettavat uudenlaisia vaatimuksia tuotantolaitosten sisäilman laadulle.

Projektissa mahdollistuvat niin uudenlaisen teknologian käyttäminen kuin markkinoille täysin uusi tuote. Hyvärinen kehuu hanketta monipuoliseksi: ”Projekti sisältää mekaniikkaa ja sähkösuunnittelua, teollista muotoilua sekä laajalti markkinatutkimusta. Lisäksi tämä on haasteellista: tuote on tarkoitus saada tuotantovalmiiseen vaiheeseen hankkeen loputtua”.

DUMON projektiryhmä koostuu eri alan opiskelijoista kolmesta eri yliopistosta: Teknillisestä korkeakoulusta, Tanskan teknillisestä yliopistosta ja Taide-teollisesta korkeakoulusta. Se, että joukko on ollut sekä kansainvälinen että monitieteellinen, on Hyvärisen mukaan ollut positiivinen kokemus.

”Ryhmätyöskentely kansainvälisessä projektissa on ollut mielenkiintoista ja tuonut uusia ulottuvuuksia. Sen aikana ryhmämme välille on muodostunut loistava tiimihenki; kaikki ovat tuoneet oman erikoisosaamisensa vaatimaan projektiin. Haasteellisuutensa ja suuren työmääränsä takia se on toiminut hyvänä harjoitteluna työelämään”.

Johanna Mitjonen

Otaantunut!

Jos se voi tapahtua hänelle, se voi tapahtua myös sinulle

OTAANTUMINEN ON TERMI, joka tehdään jokaiselle teekkarille tutuksi jo opin-totaipaleen alkuvaiheessa. Kun elämänpiiri muuttuu ja uudessa tilanteessa koti, koulu ja ehkä harrastuksetkin löytyvät Otaniemestä, riski maailman supistumisesta yhteen nie-meen on melko suuri.

Ilmiötä karsastetaan, mikä on hieman omituista Jos joku esimerkiksi asuisi, työ-sentelisi ja harrastaisi Pasilassa, ei tätä pi-dettäisi mitenkään ihmeellisenä. Otaantu-misesta maalataan kauhuskenaarioita, joissa teekkarit (poika) viettää viikkotolkulla aikaa Otaniemessä, elää tietokoneen orjana ja kit-kee sosiaalisia suhteitaan vähitellen.

POLYTEEKKARI TAPASI HENKILÖN, jo-ka vietti kolme viikkoa poistumatta Ota-niemestä – itse asiassa Jämeräntaipaleelta. Muualle ei tarvinnut mennä, koska Smö-kistä sai ruokaa, ja kun syömisen ajoitti oi-kein, saattoi käydä kahteen otteeseen lou-nastamassa.

”En ole varma, kävinkö nyt jossain vä-lissä kaupassa. ... Yleensä kaverit toivat, jos tarvitsin jotain”, hän kertoi. Parhaat bileet-kin löytyvät kuulemma Jämeräntaipaleelta.

Onko kyse taas jostain otteen sosiaalisesta elämästään menettäneestä poikaparasta? No ei nyt aivan. Tapaamamme **Inna Pirkanniemi** opiskelee kauppiksessa ensimmäistä vuotta, joskin asuu vielä Otaniemessä, jossa viihtyy erinomaisesti.

Inna tuli lukion jälkeen TKK:lle opiske-lemaan kemiaa, mutta päätti pyrkiä Kaup-pakorkeakouluun, koska kemia ei tuntunut omimmalta. Ensimmäistä kertaa kouluun hakenut Inna päätti keskittyä keväällä pel-kästään pääsykokeisiin lukemiseen.

”Lukeminen oli ihan kokopäiväduunia minulle, varmaankin joku 12 tuntia luin päivässä”, hän muistelee. ”Halusin päästä kerralla sisään, ettei sama rumba olisi edessä taas seuraavana keväänä”.

KAUPPIKSEEN PYRKIVILLE järjestettiin preppauskurssi Helsingissä. Sen aikana tuli kolmen viikon tauko, jolloin ei ollut luentoja. Silloin Innan tarkasti laadittuun lukusuun-nitelmaan kuului opiskelua kotosalla. ”Ei mi-nulla ollut mitään syytä poistua Niemestä”.

”Taisin lanseerata ihan uuden terminkin:

’jämeräntaivahtuminen’. Se tarkoittaa, että jos ei maitoa ole, sitä ei haeta Alepasta, koska se on niin kaukana”, Inna nauraa.

Intensiivinen lukeminen kannatti: ex-ke-misti pääsi kerralla kauppikseen.

TEEKKARIUDEN JA KYLTERIYDEN yhdistä-minen on ollut Innan mielestä helppoa. Wap-puna hän sonnustautuu kauppiksen haalarei-hin ja teekkarilakkiin. Hänen mukaansa ih-miset ja touhu on hyvin samankaltaista mo-lemmissa korkeakouluissa.

Innan mielestä TKK:n, KK:n ja TAIK:n yhdistäminen olisi järkevää. ”Teekkarit ja kauppiksilaiset nimenomaan vie Suomea eteenpäin”, hän sanoo. Hänen mielestään Suomi on kuitenkin pieni tekijä maailmalla, joten osaamisen kehittämiseen tarvitaan tiiv-vistä yhteistyötä.

Inna pitää ’otaantumisesta’ terminä. Siitä paistaa tosiasia, että Otaniemi on Suomen ainoa oikea kampusalue. Varsinkin luonnon ja meren läheisyys kiehtovat. Elokuvateatte-ria Otaniemeen hän välillä kaipaasi.

Inna vietti ennen TKK:n opintojaan 7 vuotta Belgiassa. Suomeen oli melko vähän kosketuspintaa. Niin kuin yleensä uuteen paikkaan muuttava ihminen, Inna lähti laa-jentamaan omaa elinpiiriään kodistaan. Pai-kaksi sattui tulemaan Otaniemi, mutta yhtä hyvin se olisi voinut olla vaikka se Pasila.

Lasse Kahila

Inna Pirkanniemi jämähti Otaniemeen pyrkiessään sieltä pois.

Masters of Arts -festivaali 9. – 27.5.2007

MOA

Melkein uusi aalto

TaiKin lopputyönäyttely ja kulttuuria Arabianrannassa

3 VIIKKOA, YLI 80 TAPAHTUMAA

22.5. 14:00

ARCHITECTS WITH AN ATTITUDE,
Lavalla José Oubrierie,
François Roche & Ali Rahim

Katso koko ohjelmisto
WWW.MOA.FI

TAIDETEOLLINEN
KORKEAKOULU

MEDIAKESKUS LUME

HELSINGIN SANOMAT **NYI** HELSINKI VIRTUAL VILLAGE **4** NelonenMedia

ELCOTEA **PORTAALI** **eFe**

Antalis · Askon Säätiö · Auraprint · Belik · Finlayson · Forum Virium Helsinki · Iittala · Linda Line Express

Marimekko · Melodrama · Metsäliiton puutuoteteollisuus, Finnforest kertoo · Nespresso · Noilly Prat

Outokumpu · Painoprisma · Rautaruukki · Sato · Teknos, Biora · Ulkoasiainministeriö · Vallilan puu

Arcada · Pop & Jazz Konservatorio · Stadia · IADE · TKK · Estonian Academy of Arts · Tokyo · Äpy

KERRO MIELIPITEESI, hauku, kehu, kurnuta. Sana on vapaa ja julkaisukynns olematon. Yhteystietonsa jättäneiden välillä arvotaan Ilman naista- ja Apropoo-sarjakuvaalbumeita. Voit kertoa mielipiteesi myös nimettömänä.

toimitus@polyteekkari.fi

Helpommin Otaonnellaan!

Noin puolitoista vuotta sitten olin matkalla Otaniemestä kotiini Lauttasaaren hieman puolen päivän jälkeen eräänä keskiviikkona. Nousin pääraken- nukselta Länsiväylän suuntaan menevään linja-autoon. Taval- liseen tapaan tämäkin linja py- sähtyy pikkuruissa Hanasaa- reissa, mutta ohittaa onnellisesti noin 20 000 asukkaan Lautta- saaren. Jouduin siis vaihtamaan. Edellinen T-linja oli juuri men- nyt ja seuraavaa ei ollut tulossa vielä ihan vähään aikaan.

Katselin ajankuluna, kuinka syysadepilvet keräilivät voimi-

aan ja sulkiivat auringon taak- seen. Alkoi sataa. Sade otti tuul- ta alleen ja alkoi piiskamaan py- säkkiä.

Jouduin nousemaan pysäkin tuolille seisomaan, koska en halunnut suojalasien alta tule- van veden kastelevan kenkiä- ni. Satoi oman aikansa, ja sa- de lakkasi. Pilvet harvenivat, ja kun aurinko alkoi taas pil- kottamaan saapui myös T-bus- si, jolla pääsin jatkamaan mat- kani viimeiset kilometrit. Pitkän huiskeaan 6.8 kilomet- rin (Reittioppaan arvio) mat- kaan sain tuhlattua 40 minuut- tia. Ei ollenkaan tavatonta ky- seisellä välillä. Tästäkö minä sitten maksan seutuaikaa mat- kakortissani?

Helmikuun alussa muutin opiskelija-asuntoon Kannelmä- keen, ja pienestä skeptisyydes- tä huolimatta minulla eli toivo siitä, että pääsisin yhdellä suo- ralla linjalla Otaniemeen. Näin onkin, kunhan ajoitan kulkemi- sen ruuhka-aikaan. Silloin lin- ja kulkee kaksi tai kolme kertaa tunnissa. Matkustajia tuntuisi kyllä riittävän ainakin aamu- sin tiheämpäänkin tahtiin.

Olen saanut huomata, ett- eivät ne opiskelijan aikatau- lut menekään aina sen kahdek- santuntisen työpäivän mukai- sesti. Useimmiten joudun va- litsemaan Jokeri-linjan, jolla menen Huopalahteen, ja sieltä taas junalla kotiin. Matka-aika on 40 minuuttia. Niinpä niin.

Mielestäni TKY:n tulisi vaikut- ta YTV:n linjasuunnitelmiin aktiivisesti siten, että ainakin Kannelmäen kaltaisista opiske- lija-asuntokeskittymistä pääsi- si vaivattomasti Otaniemeen ja takaisin. Tällaiset yleiseen viih- tyvyyteen vaikuttavat asiat ei- vät saisi olla rasite arkipäiväisen aherruksen parissa.

On hienoa, että TKY jär- jestyi länsimetro kysymykses- sä ja teki siis osaltaan tärkeää työtä muun muassa Lauttasa- ren yhteyksien kanssa. Valitet- tavasti vain metroa ei ole tulosa vielä seuraavien viiden vuo- den aikana. Ainakin itse ajat- telin valmistua ennen kuin nie- meen pääsee raiteilla. Tällä vä- lin on parannettava bussilin- joja, jotka ovat ainoa julkisen liikenteen väylä Otaonnellaan!

Tuomas Paasonen

Otaniemen Keskustaopiskelijoi- den sihteeri

Tytöt ja pojat ja vappulehtien asema

Moni vappulehden ostaja pää- si jälleen ihmettelemään, mik- si toimittajakunnassa ei ollut yhtään tyttöä. Myöskään mo- ni kauppias ei osannut kertoa syytä: yhdistykset, jotka lehtiä Teekkarikylän kellareissa taitei- levat, eivät hyväksy naisia jäse- nikseen. Kyseisten seurojen ase-

ma kuitenkin on jopa institutio- naalinen, ja TKY:llä täten ra- kenteellinen tasa-arvo-ongel- ma.

Seurat muokkaavat yhtä nä- kyvimmistä osaa teekkarikult- tuurista - vain poikia on muo- vaustalkoissa. Seurat osallistu- vat moniin TKY:n tempauksiin ja tapahtumiin - vain poikia on toimintamalleista päättämässä. Seurat rahoittavat auliisti teek- kareiden toimintaa - vain poi- kia on avustuskohdeita valitse- massa. Niiden jäseniä ovat kil- loista ja yhdistyksistä kähmityt hyvät jätkät, jotka usein vaikut- tavat ylioppilaskunnan monessa järjestössä.

Tilanne on erityisen ongel- mallinen, sillä kyseessä ovat it- senäiset yhdistykset, joiden tu- lee toki saada toimia omaehtoi- sesti. TKY:n on kuitenkin huo- mioitava se, että naisilla ei vas- taavankaltaisia, yhtä vaikutus- valtaisia yhdistyksiä ole olemas- sa.

Vetoaminen TKY:n masku- liinisiin perinteisiin ei auta. Tä- nään naisia on jo huomattava osa teekkareista ja tasa-arvon vaatimukset toisenlaiset kuin viime vuosisadan alussa.

Niin kauan kuin mikään ei muutu, TKY:n on kyseenalais- tettava yhdistysten vahva ase- ma, ja samalla rohkaistava niitä uudistumaan. Tiedotuksessaan ylioppilaskunnan on käytettävä ilmaisun ”teekkareiden vappu- lehti” sijasta ilmaisua ”teekkari- poikien laatima vappulehti”.

Sini Numminen

Sarjassa väitöskirjan tekijä kertoo anonymisti kuinka vaikeaa on tart- tua suureen ja keskeneräiseen.

Lomakin on haaste väitös- kirjan tekijälle

Miten väitöskirjaa tekevä tutkija voi hankkia itselleen lisää hankaluuksia entisten lisäksi. No esimerkiksi otta- malla itselleen reilun loman kesken väitöskirjan kirjoit- tamisen. Näin minäkin ajat- telin perusjunttina tyyppinä tehdä. Vaihtaa maata ja ot- taa neljän kuukauden totaa- lisen irtioton väitöskirjasta.

Ei siis mitään normaalia kol- men viikon kesälomaa kut- ten nykyään on yritysmaail- massa tapana vaan kolmas- osa vuotta.

Kollegoiden mielestä pit- kä tauko on järjetöntä tut- kimuksen kannalta mutta matka noin muuten on kuu- lemma kadehdittavaa. Pit- kä loma ja tauko tutkimuk- sessa on riski monessa mie- lessä mutta onkohan tauko pelkästään huono asia. Voisi- kohan tauko sittenkin tehdä myös hyvää tutkimukselle. Tutkijalle itselleen tauko on ainakin erittäin tarpeen.

Tutkimuksellisesti tau- ko on varsin mielenkiintoi- nen. Osalla tutkimusalueis- ta neljässä kuukaudessa ehtii käydä varsinainen myllerry. Tietoliikenteessä tulee kasa uusia standardeja, innovaa- tiohautomioista lähtee käyn- tiin nippu spinoff-yrityksiä. Reilussa kvartaalissa iso N ehtii lanseerata pari totaali- sesti uutta kuluttajatuotet- ta käyttäjän kaikkiin elämän tilanteisiin ja kansainväli- set markkinat menevät ko- konaan uusiksi kun iPuhelin saadaan vihdoon myyntiin.

Eikä tietoliikenne taida olla alana nykyään edes se vilkas- liikkeisin.

Myös tutkimuksellisesti näillä yritysmaailman vauh- dikkaila aloilla tapahtuu paljon ja tauolla oleva tutki- ja joutuu kuromaan umpeen tauon aikana syntyneen raon tavalla tai toisella. Tauon pi- täminen näillä aloilla ei tyy- pillisesti kannata kun kilpai- leva tutkija voi tauon aikana julkaista tauolla olevan ide- an. Tästä syystä tutkimuk- sen tekijän on syytä roik- kua ajan hermolla kaiken ai- kaa. Ikuinen kilpajuoksu on vallan rasittavaa ja alal- la työtään tekevät saattavat helposti tuntea olonsa riit- tämättömäksi.

Tutkijoiden onnekseni on olemassa myös perintei- sempiä aloja joilla ei tapah- du niin paljoa neljän kuu- kauden aikana. Oma tut- kimusalani kuuluu onnek- seni näihin hitaammin ete- neviin aloihin. Lomani ai- kana ei ole odotettavissa teknologiamurrosta, enkä laittaisi rahojani likoon uu- sien tuotejulkistustenkaan puolesta. Voin siis tutkija-

na luottaa siihen, että tietoni ovat yhtä ajankohtaisia kesän jälkeen kuin mitä ne ovat tä- näänkin.

Tutkijana minulle voi kui- tenkin loman aikana tapah- tua kaikenlaista. Voi olla, et- tä unohdan tutkimuksen pu- naisen langan ja hukkaan ne muutamat hajanaiset ajatuk- set mitä minulla nyt sattuu olemaan. Ja sitten kun ne vä- häiset ajatukset haihtuvat il- maan, niin v-kirjan kuromi- nen kasaan vaikeutuu enti- sestään. Sisällön unohtami- nen on kieltämättä riski ja

vasta kesän jälkeen nähdään miten sen kanssa kävi.

Toinen iso riski liittyy tut- kimusmotivaatioon. Mitä jos lomalla koko väitöskirjan kirjoittaminen alkaa tuntua täysin turhalta ja ajatus teol- lisuuden pariin siirtymisestä alkaa tuntua erityisen hou- kuttelevalta. Entä jos halu- ankin jättää tutkimushom- mat muille. Motivaation to- taalinen hukkaaminen on vallan potentiaalinen riski ja senkin suhteen saamme näh- dä kuinka käy.

Riskeistä huolimatta olen

siis lähdyssä lomailemaan. Normaalaa pidemmällä lo- malla haen uutta puhtia kir- joittamiseen sekä uusia aja- tuksia tutkimukseen. Uutta intoa olisi syytä löytää kun nykymeininki tympii. Tavoite on siis ottaa reippaasti etäi- syyttä tutkimukseen ja siten päästä kiinni siihen kaikkein olennaisimpaan. Palatessa voin sitten kirjoittaa ne olen- naisuudet kirjaan oikeille pai- koilleen. Ja epäilijöille tiedok- si, tavoitteeni on pitkästä lo- masta huolimatta saada se pi- run väitöskirja kasaan.

Ihan vaan poikamiesboksi

TUPATARKASTUS

Asukas fuksipoika Mikko (lehden ilmestyessä jo teekkari)
Asunto soluhuone Otaniemessä
Neliöitä 14
Asumissuhde kestänyt tämän lukuvuoden

WAPPUVIIKON LAUANTAINA Jämeräntaival 11:ssä on odottava tunnelma – fuksi **Mikko Koski** ei ole enää kauaa fuksi. Hän avaa oven reippain ottein, kutsuu sisään ja kysyy: ”Saisiko olla si-maa?”

Näin hyvää kohtelua en osannut odottaa vierailultani teekkaripojan poikamiesbokseissa. Mutta Mikko on valmistautunut wappuun ja vierailijoihin hyvissä ajoin. Hän on laittanut kämppiksensä **Sampon** kanssa siman tulemaan, ja koti on koristeltu serpentiineillä ja ilmapalloilla.

Asunto on tyypillinen otaniemeläisen poikamieskylän solu. Siinä on kolme soluhuonetta ja kummallinen pitkulainen yhteistila, joka toimii keittiönä, eteisenä sekä yleisenä seurustelutilana.

Kauhukertomukset satunnaisarpon-misen tuloksena saaduista teekkari-kämppiksistä eivät käyneet toteen tämän solun kohdalla. ”Me tulemme hyvin toimeen kaikki kolme,” Mikko va-kuuttaa.

MIKON SOLUHUONEESTA AVAUTUVAT avarat näkymät Laajalahdelle. Sisustuksen suunnitteluteemana ovat olleet ilmaiset kalusteet. Tässä huoneessa ei ole langettu klassiseen toimintamalliin *isin ra-hoilla Ikeasta koti*. ”En ole ostanut tänne mitään muuta kuin tuon maton. Se mak-soi 35 euroa.” Muut kalusteet ovat tulleet sukulaisilta ja ystäviltä ilmaiseksi.

Mikon asumistarina on melko tyy-pillinen teekkarille: saatuaan opiske-lupaikan TKK:lta hän muutti ulko-paikkakuntalaisena Espooseen Salos-ta. Hoas tarjosi solua, ja nyt kämpäs-sä on tullut asuttua lukuvuoden alus-ta lähtien.

Kokeeko Mikko itsensä tyyppillisek-si teekkaripojaksi? ”Teekkaripoika sä-rähtää vähän pahalle. Tulee mieleen

kuuden vuoden selibaatti ja semmoi-set. Mutta ehkä minä tavallaan olen sellainen – paitsi että siivoan kyllä useammin!”

AINAKIN MIKKO KOSKEN lempiesi-neet viestivät jotain teekkarimaista. USB-kahvikupinlämmittäjä on aina koneen vieressä, ”vaikkei niin tehok-aasti toimikaan”. Suosikeista suosi-kein on kuitenkin suloinen valkoinen robottikoira, joka tanssii pöydällä ja kommentoi taustalla soivaa musiik-kia. ”Tämän persoonallisuus kehitty-y ajan myötä,” kohta entinen fuksi ker-too ystävästään.

Myös lempipaikka on se tavallinen. ”No tuossa tietokonetuolilla tulee vie-tettyä kovasti aikaa,” Mikko vastaa heti, mutta lisää sitten: ”Oikeastaan ei se kuitenkaan lempipaikka ole, vaan sängyllä on kyllä mukavampi oleskel-la.” Asukas myös myöntää auliisti tie-tokoneen merkityksen kodilleen. ”Il-man sitä kotona on samanlainen fii-lis kuin ilman kännykkää kaupungilla – vähän orpo.”

KURKKAUS JÄÄKAAPPIIN KUITENKIN todistaa ainakin yhden stereotypian vää-räksi. ”Teen lähinnä kasvisruokaa,” Mik-ko kertoo. Tarkistushetkellä kaapista löy-tyy makkaraa, mutta ne ovat siellä vain ”wappusyistä”.

Nykyajan opiskelijoita soimataan usein suurista vaatimuksista elintason suhteen – äidin tarjoiluista ja isin au-tosta on vaikea luopua. Tämän opiske-lijat toiveet ovat kuitenkin vaatimatto-mat. ”Jos ruokapöytä mahtuisi jonne-kin, niin olisi kiva. Ei tulisi niin hel-posti murusia kaikkialle,” Mikko arvi-oi.

Teekkaripoikamiehen tupa on tar-kastettu. Raportti: tytöt, rohkeasti ko-keilemaan – teekkaripoikien solut voi-vat olla loppujen lopuksi varsin viihtyi-siä.

Mutta miten on, onko Mikon kämp-pä siinä kunnossa, että tänne voi mil-loin vain tuoda tyttöjä kylään? ”Sano-taan rehellisesti, että ilman varoitusta ei voi! Kaksi tuntia on kriittinen varoi-tusaika.”

Annu Nieminen

Ikuisen teekkaritytön haudalla

Mitä löysin retkellä?

Pikkukarhut eivät aina ole turvassa retkel-lään Otaniemessä. Matkalla sinne metsä on tiheä, ja sen siimeksestä voi löytyä vaika mitä. Joskus löytyy poikia, joiden päässä on huppu ja jotka eivät puhu lainkaan. Heitä ei ole opetettu tervehtimään.

Isosisko pitää huolta pikkukarhuista. Isosisko kysyy aina välillä: ”No mitä löysit Otaniemestä?”

”Löysin ihmiset, jotka nauttivat keväi-sestä kaljan, pissan ja tippaleipien hajusta yhtä paljon kuin minä,” pikkukarhu vastaa siihen.

Pikkukarhu nauttii, kun kaikki ovat iloi-sella tuulella. Syy iloon ei ole ihan selvä, mutta työstä ei ainakaan stressata. Aikuiset miehetkin innostuvat olemaan ilman pai-taa ja laulamaan. Kun aikuiset naiset tule-vat paikalle, miehet ovat hiljaa. Paitsi ne, joilla ei ole paria. Ne laulavat kovempaa, ja saavat joskus silloin parin.

Isosisko sanoo, että ilakoida saa mutta ei liikaa. Siitä voi tulla kipeäksi. Isosisko kysyy: ”Mitä muuta löysit Otaniemestä?”

”Löysin ihmiset, jotka äänestävät kokoo-musta,” pikkukarhu vastaa.

Pikkukarhu tietää, että Otaniemessä on motto: kaikki tehdään yhdessä. Se on to-si kivaa ja sitten kaikki sujuu kuin leikki. Paitsi jos ei ole yksi meistä. Sitten on osat-tava tehdä yksinkin. Jotkut kuitenkin pi-tävät niidenkin puolia, joilla ei ole kaik-ki niin hyvin kuin aikuisilla miehillä. Niitä kutsutaan aktivisteiksi tai kettutyttöiksi. Niitä on syytä vähän pelätä, sillä ne voivat olla ihan raivoisia ja hulluja. Äiti sanoo, et-tä se johtuu siitä ajasta kuukaudesta.

Isosisko on yhä utelias. ”Mitä vielä löysit Ota-niemestä?”

”Löysin ihmiset, joille kaikki on kilpai-lua,” pikkukarhu kertoo.

Pikkukarhu on nähnyt paljon isoja poi-kia, jotka pelaavat ja leikkivät kuten kaik-ki pojat. Mutta se ei olekaan vain leikkiä. Voittaja on parempi kuin muut. Leikki, jos-sa ei ole voittajaa, on huono. Pelien avul-la selviää myös häviäjät. Häviäjäksi joutu-minen tarkoittaa, ettei saa niin montaa ai-kuista naista. Myös aikuiset miehet tykkää-vät pelailla ja leikkiä. Muulloinkin kuin sil-loin kun ollaan ilman paitaa ja lauletaan.

Isosisko on valmis viemään pikkukarhun takai-sin metsään. Otaniemi ei ole sopiva paikka sille. Isosisko haluaa vielä kuitenkin tietää: ”Mikä oli parasta, mitä löysit Otaniemestä?”

”Löysin ihmiset, jotka tykkäävät retkis-tä yhtä paljon kuin minä,” pikkukarhu hy-myilee.

Annu Nieminen

Teekkarin MENOKONE

TIETOKILTA

Perjantaina 11.05. Osastogrillaus. JMT 3A kattosauna. Grillailaan henkilökunnan kanssa. Saunakin on luultavasti lämpimänä.

Perjantaina 18.05. Kaudenkaatajaiset. OK20 iso puoli. Kaukkareissa kaadetaan mennyt kausi ryminällä.

KK

10.5. Pesissauna klo 18 (peli Alvarilla), klo 20 sauna Gorsussa

SIK

SIK & Sklubi go AFTERWORK! 18.05.2007 Klo 16.00 Otarannan kattosaunalla, OR 8 E

SIK ja Sklubi keräävät vanhemmat ja nuoremmat tieteenharjoittajat yhteen ja tarjoavat mahdollisuuden koeajaa Otarannan biletilat ja ison kattoterassin.

BIKEPOLI

Huoltopajamme on auki lähes jokaisena tiistaina ja torstaina klo 18–20. Tervetuloa huoltamaan fillariasi OK20:een. Lisätiedot: www.bikepoli.net. Maastolenkkien lisäksi ohjelmaan tulee aloittelijoille suunnatut maantielenkit.

POLYTEEKKARI

SINUSTAKO POLYTEEKKARIN UUSI KOLUMNISTI?

Oletko juuri sinä Bisquitin veroinen kynäniekka? Suuri ajattelija? Ehkäpä rietas rääväsuu? Laita juttunäyte 15.7.2007 mennessä osoitteeseen toimitus@polyteekkari.fi. Kerro ohessa mikä kolumnisi idea on: onko sinulla kirjoittajapersoonaa? Ruoditko yhden aihepiirin asioita vai koko ympäröivää maailmaa? Kolumneista maksetaan pieni palkkio.

PT 9/07 ON KEVÄÄN VIIMEINEN LEHTI

Killan tai järjestön tiedottaja! Laita kesätahtumista kertovat ilmoitukset viimeistään 16.5. Polyteekkarin nettisivujen kautta.

APROPOO

ILMAN NAISTA

TUUKKA-NALLE

VILPPULA

VILPPULA

Polyrisa

SUURMIEHET Kuka Frank Lloyd Wright oli?

- a.) Arkkitehti
- b.) Kemisti
- c.) Matemaatikko
- d.) Jalkapalloilija

HISTORIA Muinainen Ghanan kuningaskunta sijaitsi nykyisen

- a.) Mauritanian alueella
- b.) Somalian alueella
- c.) Etelä-Afrikan alueella
- d.) Tunisian alueella

MAAILMANMUSIIKKI 22 Pistepirkko esiintyy myös nimellä?

- a.) The Others
- b.) The Ones
- c.) The Odds
- d.) The Orgasms

JÄÄPALLOILU-URHEILU Monestiko Suomen jääpallomaajoukkue on voittanut lajin maailmanmestaruuden?

- a.) Kerran
- b.) Kahdesti
- c.) Kolmasti
- d.) Ei sitten niin koskaan

NIPPELITIETO Millä nimellä AK-47 tunnetaan paremmin?

- a.) Kalašnikov
- b.) FC Ajax
- c.) Jumbo Jet
- d.) Karkoituspäätös Suomesta

KESÄTEEKKARI tai DIPPATYÖNTEKIJÄ MUISTA LIITTYÄ IAET-kassaan

IAET-kassa on insinöörien, arkkitehtien ja ekonomien työttömyyskassa, jonka vuosimaksu on **45** euroa. Kassaan kannattaa liittyä heti, kun työt alkavat harjoittelu- tai kesätyöpai-
kassa; viimeistään D-työvaiheessa.

Näin varmistat sen, että ehdit täyt-
tämään kassan työssäoloehdon ennen valmistumista.

Eikä siinä vielä kaikki:

**KASSAN JÄSENMAKSU ON
VEROVÄHENNYSKELPOINEN!**

www.tek.fi/opiskelijat/iaet

TEKNIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

Kemppaisen Solmu

TULEEKO PIUHAAN SOLMU JOS TEEKKARI
VETÄÄ MOLEMMISTA PÄISTÄ?

Kyllä

☐

Ei

☐

TURVAA SELUSTASI.

Työttömyyttä ei kukaan halua, mutta siihen kannattaa varautua. Turvaa selustasi liittymällä Yleiseen työttömyyskassaan kesätoissa ollessasi tai heti, kun valmistuttuasi aloitat työt. Käy osoitteessa www.ytk.fi ja liity heti! Kaiken varalta.

**Osallistu
kilpailuun**
osoitteessa www.ytk.fi

voita
Tunturi Chat

Yleinen työttömyyskassa

Kaiken varalta.

www.ytk.fi • (02) 760 7630

RUOKATUNTI

”Olen ruokalistan kanssa tynkä. Me koetamme pärjätä. Arvaria remontoidaan.”

SMÖKKI

Lauantai 12.5.	Sunnuntai 13.5.	Lauantai 19.5.	Sunnuntai 20.5.
Salami-ananaspizza	Kebabpizza	Salami-ananaspizza	Kebabpizza
Herkkusieni-oliivi-ananaspizza	Sipuli-paprika-ananas-pizza	Feta-oliivi-paprikapizza	Sipuli-paprika-ananas-pizza
Kalaleike, dippi	Tomaattitäytteinen broilerleike	Soijaa thaicurryssa	Smetanassa haudutetua broilerinfileettä
Pyttipannu & paistettu kananmuna	Pinaattiletut, puolukka-hillo	Pinaattitäytteinen ka-larulla	Kasviswokki
Chili con soja	Valkosipulipossua		Soija-kasviskastike

SMÖKKI

Keskiviikko 9.5.
Kinkku-aurapizza
Paprika-herkkusieni-kaprispizza
Jauhelihapihvi, perunamuusia, tomaattikastike
Kalaburgerpihvit, perunamuusi, dippi
Porkkana-maissikroketit, perunamuusi, dippi

Torstai 10.5.
Metwursti-herkkusienipizza
Kolmen juuston pizza
Wieninleike, kastike
Tomaattinen kasvispaistos
Kanakeitto

Perjantai 11.5.
Jauheliha-aurapizza
Paprika-soija-ananaspizza
Kebabia, basmatiriisiä, jogurtti
Kalanuggetit, dippi
Tofu-kasvispannu

DIPOLI

Keskiviikko 9.5.
Karjalanpaistia (l,g)
Punajuuri-aurakiusausta (vl,g)
Lohikeittoa (vl,g)
Välimeren kasvissalaattia
À la carte:Kalkkunapihvejä, rosepippurikastiketta

Torstai 10.5.
Leipäjuusto-broilerpataa (l)
Ruusukaali-parsagratiinia (vl)
Hernekeittoa (l,g) ja pannukakkua (vl)
Lohi-pastasalaattia

Perjantai 11.5.
Savuporokiusausta, puolukkahilloa (vl,g)
Kasvis-kevätkääryleet, Thai-sweet chili kastike (l)
Fenkoli-juuressosekeittoa pastejalla (vl)
Broiler-seesamsalaattia
À la carte: Porsaanleike, kerma-pippurikastiketta (vl)

TUAS

Keskiviikko 9.5.
Lihamureketta l,m, ruskeakastike vl perunaa
Itämaista soija-papupataa, perunat l,m,g,vr
Kana-kasviskeittoa l,m,g
Broileritortillat vl
Meetvursti-pastasalaattia vl
A la Carte:Yrtti-porsaanfilettä, paahdettua perunaa vl,g

Torstai 10.5.
Carbonarakastiketta g , pastaa l,m,g Punajuuri-pihvit l,m jogurtti-hunajakastike valkosipuliperunaa
Hernekeittoa l,m,g pannari
Feta-pinaattipizzaa vl
Paahtopaistisalaattia l,m,g
A la Carte:Grillipihvi, leipurinperunat l,m,g

Perjantai 11.5.
Jauhelihakastiketta l,m,g pastaa l,m
Rukiiset silakat ja perunasosetta vl
Pinaattikeittoa ja kananmunaa
Uuniperuna, kasvismajoneesitäyte vl,g
Kreikkalaista salaattia l,m,g
A la Carte: Wieninleike, perunasosetta vl

Maanantai 14.5.
Bolognese (l,g), parmesanraastetta
Parsakaalipihvejä juustotäytteellä, ruohosipulikastiketta (vl)
Ranskalaista kalakeittoa (l,g)
Tijuanasalaattia

Tiistai 15.5.
Tomaatti-parmesankalaa, yrttikastiketta (vl)
Nakkistroganoff (vl)
Pestovihanneksia (l,g,vs)
Itämaista kookos-kasviskeittoa (l,g)
Tonnikalasalaattia

Keskiviikko 16.5.
Tuorejuustolla täytettyjä jauhelihakääryleitä, tummaa punaviinikastiketta (vl)
Vehnä-kasvisrisottoa (l,veg)
Hapankaalikeittoa (l,g)
Currykanasalaattia
À la carte: Pestobroileria, makeaa chilikastiketta (vl)

Torstaina suljettu

Perjantai 18.5.
Grillattua broileria, sipuli-paprikahöystöä (l,g)
Krepit kasvistäytteellä (vl)
Hirvi-perunakeittoa (l,g)
Katkarapu-pastasalaattia

Tiistai 15.5.
Metsästäjän jauhelihapihvit, perunaa vl
Kasvismusakaa
Nakki-kasviskeittoa l,g,m
Barbeque Wrap vl
Sinihomejuusto-leipäjuustosalaattia g,vl
A la Carte: Intialaista jogurttilohta, riisi vl

Keskiviikko 16.5.
Naudanlihastroganofia, riisi vl
Fenkoli-herkkusienivuokaa, perunaa l,g
Kalakeittoa seitistä g
Lämmin kana-ananasleipä l
Broileri-ohrasalaattia vl
A la Carte: Porsas-kasvisvartaat, riisi l,m,g

Torstai 17.5.
Helatorstai.
Suljettu!

Perjantai 18.5.
Makkara-juustopihvit, chilitomaattikastiketta vl
Kasvischiliä, riisi l,m,g,v
Kookos-broileri-perunakeittoa l,m,g
Kylmäsavukirjolahisalaattia vl,g
A la Carte: Riistakäristystä l,m,g muusi vl,g

Maanantai 14.5.
Paistettua lohta, parsakastike
Broiler-aurakastike (vl,g), pasta & juustoraaste
Soijabolognaise, pasta & juustoraaste

Tiistai 15.5.
Juusto-ananashampurilainen, lohkot
Kasvis-ananashampurilainen, lohkot
Chili con carne jauhelihasta
Kasvis-nuudeliwokkia

Keskiviikko 16.5.
Kinkku-ananaspizza
Paprika-herkkusieni-kaprispizza
Krekospuikot, tomaattikastike, perunamuusi
Falafel-pyörökät, tomaattikastike, muusi
Jokapojan kalapalat, muusi, dippi

Torstai 17.5.
Metwursti-aurapizza
Kolmen juuston pizza
Metsästäjän leike
Kasvismoussaka
Lohikeitto

Perjantai 18.5.
Jauheliha-pekonipizza
Paprika-soija-ananaspizza
Kebabia, basmatiriisiä, jogurttia
Feta-kasvispannu

Maanantai 21.5.
Pepperoni-chilipastakastiketta (vl)
Soija-papugulashia (l,g,veg)
Metsäsienikeittoa (vl)
Tonnikala-nuudelisalaattia

Tiistai 22.5.
Sitruunakalaa, ruohosipulikastiketta (vl)
Valkosipulihärkäpataa (vl)
Porkkanapaistkaita, ruohosipulikastiketta (vl)
Nakkikeittoa (l,g)
Pepperoni-pastasalaattia

Maanantai 21.5.
Jauhelihapihvi Taskalainen, perunaa vl
Vi Hanneswokkia, riisi l,m,g
Tomaattikeittoa vl
Broileri-kasvispizzaa vl
Balkanmakkarasalaattia vl,g
A la Carte: Seesam-kirjolohta, lohkoperunat l,m,g sitruunakastiketta vl

Tiistai 22.5.
Naudanliha-sipuli-seesamkastiketta, riisi l,m,g
Kuhapyörökät l,m sitruunakastike vl perunaa
Herkkusieni-pastakeittoa vl
Jauhelihatortillat TexMex vl
Tomaatti-mozzarellasalaattia vl,g
A la Carte: Marinoitu porsaanpihvi l,m,g choronkastiketta, g basilikaperunat l,m,g

Maanantai 21.5.
Paistettuja muikkuja, perunamuusia
Jauhelihakastike, pasta
Smetanasieniä, pastaa

Tiistai 22.5.
Pekoni-juustohampurilainen, lohkot
Kasvishampurilainen, lohkot
Chili con kana
Kasviswokki